

Српско забавиште, основна школа,
гимназија, колегијум и библиотека
„Никола Тесла”
у Будимпешти

Годишњак

2019–2020

Српско забавиште, основна школа,
гимназија, колегијум и библиотека

„Никола Тесла”
у Будимпешти

Годишњак

2019–2020

„Годишњак 2019–2020”

годишње издање Српске гимназије „Никола Тесла” у
Будимпешти, школска 2019/2020. година

За издавача: др Јованка Ластих, директор

Одговорни професор: Драгомир Дујмов

Уредник: Зоран Меселџија

Текстове писали:

Професори: Драгомир Дујмов, Славица Зељковић,
Дејан Младеновић, Весна Чаплар, Виолета Станчић,
Марина Александрић Ремели,

Ученици: Марија Симић, Јана Радулашки, Марта Михајловић,
Марија Јовановић, Милан Грунчић, Сара Остојић, Тамара Пап,
Ања Реџовић, Наталија Томић, Урош Симић

Фотографије матураната: Иван Јакшић

Издавање је помогло
Удружење „Српски савез – Савез Срба”

Најзначајнија дешавања
школске 2019–2020 године

Свечано отворена још једна нова школска година

03.09.2019 | Драгомир Дујмов

У Српском забавишту, основној школи, гимназији, колегијуму и библиотеци „Никола Тесла” у Будимпешти свечаност почетка нове 2019/2020. школске године приређена је у понедељак 2. септембра са почетком у осам часова. После интонације српске и мађарске химне вероучитељ наше школе о. Зоран Живић уз саслужење пароха будимпештанског о. Зорана Остојића и о. Николе Почуче обавио је позивање Светог Духа и молебан за ученике, васпитаче, учитељице, наставнице и професоре наше васпитно-образовне институције у главном граду Мађарске.

Свечаност су својим присуством увеличали госпођа Биљана Гутић Бјелица, амбасадорка Босне и Херцеговине у Мађарској и Борислав Рус, председник Српске самоуправе у Будимпешти.

Потом су уследиле рецитације на српском и мађарском језику у извођењу ученика нижих разреда основне школе. Одмах иза тога уследио је програм малог хора под диригентском палицом професорке Оливере Младеновић Мунишић. Мали хористи су овом приликом извели пригодну песму везану за почетак нове школске године.

По устаљеној традицији, ђаци 4. разреда основне школе уручили су поклон-пакетиће ђацима првацима.

Директорка др Јованка Ластих је у свом кратком говору поздравила све окупљене, честитајући нову школску годину и рекла

како им предстоји нова година са препуно узбуђења и рада. Том приликом изразила је велико задовољство што је и овог септембра повећан број ђака. Она је истовремено замолила за стрпљење због наставка радова на измени прозора и на реконструкцији фасаде школске зграде, који су због кашњења пристизања финансијских средстава започели много касније од планираног рока.

За декорацију свечаности и ове године се потрудила професорка Изавела Борза.

Од 2. септембра 2019. године у будимпештанској српској основној школи и гимназији подучава се укупно 472 ученика! У забавишту број уписаних малишана је 53. Први разред основне школе похађа 22 ђака, пети разред 27, а осми разред 22 ученика. У нижим разредима основне школе имамо укупно 74 ђака, а у вишим разредима 84 ученика.

У првом разреду гимназије, распоређено у четири засебна одељења, уписано је 97 ђака! У додатном језичко припремном одељењу налази се 13 ученика. У 9/а разреду имамо 19 ђака. Овде ће се настава вр-

штити двојезично, на српском и мађарском језику. У 9/б одељењу настава ће се обалаћати на српском језику, овде је уписано 33 ученика, а у 9/ц разреду, такође са српским наставним језиком, подучаваће се 32 ђак.

У осталим гимназијским одељењима уписано је 216 ученика.

Српско забавиште и основну школу у Ловри, подружницу будимпештанске српске школе, сада похађа укупно 32 малишана, од тога 17 забавишћараца и 15 основца.

У следећој подружници, у сегединској српској школи подучава се укупно 14 ђака. У првом разреду 6, док у другом разреду 8 малишана.

Српско забавиште и основну школу у Десци, од ове године такође подружницама пештанске школе, похађа укупно 25 деце. Од тога у забавиште је уписано 9 малишана а у прва четири разреда основне школе пак 16 ученика.

На крају своје беседе директорка др Јованка Ластих ђацима и колегама пожелела је много здравља, радости током нове школске године. После завршетка свечаности настава је тога дана настављена по одељењима.

Ученици 12. разреда су у раним јутарњим часовима истога дана кренули на матурску екскурзију у Италију.

Председник Србије посетио Српску школу у Будимпешти

06.09.2019 | Д. Д.

Дана 5. септембра у поподневним часовима Александар Вучић, председник Републике Србије посетио је Српско забавиште, основну школу, колегијум, гимназију и библиотеку „Никола Тесла“ у Будимпешти.

Тачно у 14 сати на улазу школе председника Вучића је поздравила директорка др Јованка Ластих у кругу својих најближих сарадника. По древном српском обичају председника наше матичне земље хлебом и сољу дочекали су наши гимназијалци обучени у српску народну ношњу. После краћег разговора др Јованка Ластих је по-

звала Александра Вучића да посети свечану салу наше васпитно-образовне институције. Својом присутношћу овај значајан тренутак увеличали су Иван Тодоров, амбасадор Републике Србије у Мађарској, Љубомир Алексов, представник српске националне мањине у мађарском парламенту и Вера Пејић Сутор, председница Самоуправе Срба у Мађарској.

На самом почетку овог несвакидашњег догађаја окупљенима се прва обратила директорка наше школе др Јованка Ластих: „Поштовани гости, поштоване колеге, драга децо, данас имамо велику част, данас је у званичној посети код нас председник Републике Србије. Мислим да за овакву посету одавно није било примера. Такође мислим да је то слика и прилика значаја наше школе и вас деце која се школујете код нас. Треба да будемо поносни на овај данашњи дан. Ја бих замолила господина председника Александра Вучића да вам се обрати и молим вас да га слушате пажљиво.“

Председник наше матичне земље је у свом кратком говору рекао следеће: „Драга децо, много сам срећан што сам данас овде са вама. Кажем децо, мислим, младићи и девојке, много сам срећан што сам данас са вама. Говорим вама као Србима и вама који нисте Срби. Много сам срећан када видим овако лепо повезане тробојке, српску и мађарску заставу. Желим да се захвалим вама, али и свим људима који раде заједно са вама у забавишту, основној школи, гимназији, ђачком дому и библиотеци. Желим да кажем велико хвала свим људима на огромном ангажману. Сада желим да замолим вас децу, девојке и младиће да

учите, да будете још марљивији, да српски језик никада не заборавите, ћирилично писмо никад да не заборавите, и било да се вратите у Србију или да живите било где другде да Србију бескрајно волите! Ми ћемо мало, колико будемо могли, помоћи да имате још боље услове, да урадимо све да се овде изнедре нови Никола Тесла, Михајло Пупин и Милутин Миланковић и све оно што су Срби дали свету. Ма одакле да сте дошли, а знам да ту има деце из Мађарске, из Републике Српске, из Црне Горе, из Хрватске, Северне Македоније из целе Србије, посебно из Војводине, дакле свеједно, знам колико смо тога свету дали, зато вас молим да учите, да будете вредни, јер знање је једино што нико никад не може да вам узме. А оно друго што можете да имате то је љубав према вашој отаџбини и љубав према свом српском роду. Бескрајно вам хвала и вашим одличним родитељима што су то усадили у вас и што и данас чувате ваш идентитет. Хвала драги пријатељи који сте посебно ангажовани из српске заједнице и овој школи. Амбасадору Тодорову јавите за сваки проблем који имате. Хоћу да се захвалим и нашем пријатељу, и пријатељу Србије, Виктору Орбану, мађарском премијеру за све што је учинио да имате боље услове, а ја ћу додати још неке ситнице. Ми као Србија спремни смо да уложимо много више новца него што је уложено у претходних двадесет-тридесет година с наше стране. Хвала вам још једном. Хвала и вашим породицама. Желим вам све најбоље, желим вам добро здравље и живела Србија!”

После кратке беседе гимназијалци су поставили неколико питања на које је председник Александар Вучић радо давао одговоре. Ученик Марко Штулић, ученик 10/ц разреда поставио је питање у вези са набавком уџбеника из Србије.

„Што се тиче уџбеника, о томе немојте да бринете. Ја ћу из своје личне библиотеке да вам поклоним око двесто књига. Мојих књига, а не државних или било чијих, него мојих личних књига! Што се тиче уџбеника, моћи ћете да их добијете колико год да вам буде потребно, то ће држава Србија за

вас обезбедити. За сва таква питања која нису претерано велике вредности решићемо их у року од десет дана. Ми смо разговарали да вам купимо ову суседну зграду да се проширите. Направили смо Српску кућу у Подгорици, правићемо у Загребу, па желимо да имамо нешто што је много лепше од сваке наше куће, а то су образовне институције за наше младе овде у Будимпешти. Тако, да на то можете да рачунате”, рекао је председник Вучић.

Ученица Миа Чорић, ученица 10/а разреда, распитивала се о томе да ли је могуће да матична земља организује могућност нашим ђацима из Будимпеште да учествују на предметним такмичењима. Она сматра да би то било веома корисно. Наиме, наши ученици немају ту могућност да учествују на предметним такмичењима у Мађарској пошто се у српској школи предмети уче на српском језику.

Председник Вучић је на њено постављено питање овако одговорио: „Ја ћу то да пренесем министру Шарчевићу. Од њега ћете добити одговор. Ви на то можете да рачунате у понедељак. Ја не видим ниједан проблем, ниједан разлог да ви не би могли да добијете такво позивно писмо за учешће на нашим такмичењима. Ми рачунамо вас, а ви рачунајте на Србију!”

На крају сусрета у знак пажње Ања Рецовић, ученица 10/б разреда, председнику Александру Вучићу предала је поклон Српске школе у Будимпешти, тачније своје ликовно остварење, цртеж портрета Вука Караџића.

Пре одласка, председник Србије је обишао део школске зграде и направио зајед-

ничку фотографију са ученицима Српске школе у Будимпешти.

Припреме такмичарских спортских екипа школе у Бечеју

25.09.2019 | Проф. Дејан Младеновић

Припреме кошаркашке секције Српске гимназије „Никола Тесла“ одржане су од 07. до 13. септембра 2019. године. Пут на припреме се упутило 40 ђака, од којих 13 кошаркаша, 16 одбојкашица и 11 кошаркашица са три професора-тренера и васпитачем пратиоцем, Данијелом Тамашијем, Естер Лутер и Дејаном Младеновићем.

Услови за тренинге били су веома добри захваљујући инфраструктури спорског центра „Младост“ Бечеј. Хала која нам је на располагању била у преподневним часовима од 9 до 12:30 часова и поподне од 16:30 до 18 сати, што је пружало довољно времена да се оствари целокупни програм који је припремљен за реализацију.

Овде постоје три попречна терена која се деле параваном и због тога могу чак три екипе у исто време у истом термину тренирати. У нашем случају то је била мушка кошаркашка екипа као и женска одбојкашка екипа, и свака са посебним тренером и педагогом. То је добро и због чињенице да слободно време као и време одласка на доручак, ручак и вечеру можемо заједно остварити и проводити то време у друштву колега, а не посебно.

Остварили смо могућност за рад на техничко-тактичким елементима детаљи-

ма, на понављању старих елемената и надоградња, на учењу нових елемената као и принципа концепције игре.

На располагању нам је била и модерна трим стаза за аеробни део припрема где смо могли одрадити део опште физичке припремљености. Тркачка стаза се налази у оближњем пространом парку надомак хале, под крошњама дрвећа које стварају хладовину током целог дана. Тренинге аеробног карактера јутарње трчање дугих деоница смо у 7 часова ујутру практиковали смо пре доручка.

У склопу парка налазе се и многобројни тениски терени, осветљени и ноћу па су на располагању и у каснијим вечерњим сатима. Теретана са модерним справама како кардио тако и теговима. Кондициони део са и без лопте уз комбинацију вежби снаге могао се остварити у приступачној теретани као и реквизитима смештене у остави хале. Ту су нам биле на располагању медицинске лопте, олимпијске шипке, вратила, шведске мердевине, TRX сајле, кутије за скокове и друго.

Отворени кошаркашки, фудбалски, ручкометни и одбојкашки терени у непосредној близини спорског центра отварали су још већи тренажни капацитет.

У склопу комплекса су отворени и затворени базени који су нам целодневно били на располагању. Организовали смо и колективни одлазак на базен у циљу активног одмора, као и могућности што боље регенерације, након напорних тренинга. Спољни велики олимпијски базен са два помоћна базена били су испуњени тер-

малном лековитом водом, као и затворени прекривени базени у случају неповољног времена може се купати у њему.

Смештајни капацитет је такође велик и то на високом нивоу у виду хотелског смештаја као и пансионском смештају наменски за спортисте, и све то на стотинак метара од спортског центра што је још једна предност јер се свуда иде и стиже пешке за 5 минута, тиме је саобраћај био минималан.

Храна је такође била веома добра и усклађена за потребе спортиста. На располагању су нам били доручак, ручак и вечера као и ужине. Особље и услуга је веома флексибилна и спрема је свежу храну у било које договорено време.

Град Бечеј се налази у срцу Војводине на реци Тиси. Добра позиција отвара могућности и одигравања припремних утакмица са домаћим екипама из оближњих места и градова где постоје квалитетне екипе за спаринг и проверу форме ученика такмичара. Тим се остварују нове везе, познанства, искуства, дружења како за децу тако и за нас педагоге и тренере.

Период који се проводи са децом на припремама под околностима спортских припрема, већ од првог данас су се остварили позитивни ефекти у виду тимског духа и заједништва, солидарности на терену и ван њега међу ученицима. Били смо у прилици од самог почетка да поставимо правила понашања, фер плеј, зарад остваривања позитивних карактерних особина, потребне за међусобну сарадњу.

Пре, за време, и након припрема усађује се свест међу учесницима да је част и при-

вилегија бити део школског тима и да се обавезама и пуним еланом опходе према тренинзима, како би се остварио што бољи имиџ гимназије као и личног имиџа ђака.

Све у складу на припремама у Бечеју све је било подређено могућностима припреме за наступајућу такмичарску школску годину ђака, као и да ученици увиде и схвате важност здравог стила тј. начина живота.

Наша ђачка самоуправа

02.10.2019

Наша ђачка самоуправа броји 28 чланова, ученике виших разреда основне школе и гимназије. Са професорком Ериком Котхенц се налазимо сваког другог петка када разматрамо наше идеје и трудимо се да их што боље остваримо. Претходне године смо имали неколико добрих пројеката у које смо уложили много труда и рада. Један од занимљивих пројеката је био организовање предавања и радионица под називом „Здрава недеља”.

На позив Земунске гимназије учествовали смо на манифестацији Округлог стола под називом „Еколошки активизам гимназијалаца”. Представљали смо нашу школу, разговарали о еколошким проблемима и покушали да нађемо могућа решења.

Активно учествујемо у уређењу школског дворишта, помажемо новим ученицима да се брже уклопе и упознају са радом наше школе.

Поводом дана заљубљених осмислили смо акцију писања и достављања љубавних писама. Обраћамо пажњу и на забавни живот у нашој школи, организујемо тематске журке које се дуго памте. У плану за предстојећу школску годину имамо отварање тима против насиља и још много других акција. Позивамо све ученике да нам се обрате ако имају било какав проблем, жељу или идеју коју желе да поделе са нама.

Матурска екскурзија 2019

02.10.2019 | Марија Симић

Пре него у свим књигама најбоље приче нађене су на страницама пасоша. Школска година никада није имала занимљивији нити лепши почетак него што је то ове године био случај за нас, матуранте Српске гимназије „Никола Тесла“.

Пристигавши у Будимпешту, изморену од бројних туриста које су је ове године посетили бројније него иједне претходне, остављајући за собом, у даљини успомене минулих летњих авантура, жељно смо очекивали последњи и најзначајнији догађај овог лета – екскурзију. Већ 2. септембра нашли смо се укрцани у аутобус а остатак наше посаде чинили су професори, разредне старешине Весна Бабић Седлачек, Светлана Чемерикић Кучера, Андреа Мештер као и професори Зоран Меселција, Драгана Меселција, Бојан Белић а уз њих још и Љиљана Вечић и наравно, неизоставно, водич Зоран Илић.

Још се није разданило када смо се, кренувши пут Словеније, упутили ка првом циљаном одредишту. На самом Тршћанском заливу, недалеко од словеначке границе простире се Фриули-Венеција-Ђулија регија у којој се као један од значајнијих центара издваја град коме је управо локација одредила епитет једног од најнетипичнијег у Италији. Ово је одредило и многе специфичности града, те се тако може рећи да је Трст у јединственом споју култура, религија и архитектуре постао место где се Запад и Исток преплићу сливајући се у доминантну медитеранску културу. После вишечасовног пута, аутобус се паркирао на главну станицу са које смо се живахног корака упутили ка срцу града и једном од највећих и најлепших тргова Европе. Сликовит Трг Италијанског јединства просто одзвања у свом сјају, са печатом отмености али и јасним приказом моћи и раскоша. Окупан септембарским Сунцем и још присутном летњом атмосфером призвао је многобројне туристе. Величанствени трг окружен је велелепним палатама које употпуњују и још две импозантне грађевине, седишта најпознатијих осигуравајућих кућа Лојд и Ђенерали. Након заједничког обиласка уследило је слободно време које је свако испунио према својим интересовањима. Шетајући широким улицама старог градског језгра приметне су тековине моћних држава, империја, Хабзбуршког царства које су, свака на свој начин, обликовале историју али и естетски приказ града. Управо зато приметан је доминантан хабзбуршки стил, те овај град више одаје утисак кавог Беча, Прага или наше Пеште него Рима или Милана. Шетњу настављамо молем Аудаче, испраћајући бродиће, ослушкујући море и дивећи се не свакидашњем уметничко-архитектонском складу који је у овом граду успео да измири барокно и неокласицистичко стварање, римску и византијску културу. Божанствени мозаици, маштовите фасаде, античке фонтане, све прича неку своју причу. Треба само застати, посматрати, дивити се или предахнути у неком од љупких оближњих кафеа. Мој утисак о овом граду може се

свести на оно што је неко већ забележио: „Трст није за туристе, Трст је за путнике” Путовање је настављено, а ни умор није омео ведру атмосферу у аутобусу као и музику од које није било предах... Предвече смо стигли у место Лидо ди Јесоло, једно од најпознатијих летовалишта Јадрана, у којем ћемо следећих дана бити смештени. За сутрашњи дан испланиран је одлазак и посета Вероне а затим и Падове. Ова два града налазе се на Северу Италије у покрајини Венето. У раним поподневним часовима стигли смо у Верону, свакако у свету најпознатију по најлепшој љубавној легенди, по Шекспировим јунацима Јулији и Ромеу. Чувени балкон ће вероватно бити нешто што ће сваки туриста прво потражити али тек кад смо кренули у даљи обилазак града схватили смо да је Верона много више од Шекспирове немогуће љубави. Туру по граду започели смо на тргу Пјаца Бра, највећем тргу Вероне. На овом тргу смештена је градска кућа, а о многобројним знаменитостима Арене, која својом монументалношћу доминира, имали смо прилике да чујемо од нашег водича Зорана Илића. Сазнали смо да је Арена трећа по величини римски амфитеатар из 1. века који је одолевши земљотресу, вековима и бурним историјским догађајима, остао у својој пуној лепоти. Арена је употребљива и у данашње време, те се сада у унутрашњости старих камених зидина изводе бројне представе, балетска дела и опере.

Посета кући Ромеа и Јулије била је незаобилазна. Обе куће се налазе недалеко од Трга Della erde. Овај трг је од давнина

био дом римског форума, а тренутно је место где се на живописној пијаци могу пазарити интересантни сувенири и локални производи. Трг је данас чувен и по Мадони – римској скулптури, која представља најстарији споменик овог трга, а упечатљива је и највиша градска кула – Ламберти. Приликом сликања код Јулијине статуе, обавезно је замислити љубавну жељу, ако сте мушкарац Јулији треба додирнути груди, а ако сте жена ухватити је за струк да би се жеља, према традицији, испунила. Опијени лепотама града, провлачећи се уским ренесансним улицама пуних туриста, вратили смо се на договорену локацију са које смо кренули ка Падови. Након војње око 100 км стигли смо у Падову. Очувано старо градско језгро стављено је на Унескову листу заштићене светске културне баштине што је можда најбоља препорука за посету овом граду. Упознавање града започели смо на Тргу Prato della valle, највећем у Европи и свакако најлепшем у Падови. Трг је елипса-стог облика и краси га уређена зелена површина окружена воденим каналом. Дуж канала поређане су статуе знаменитих становника Падове. У наставку део групе се упутио ка Базилици Св. Антонија док се остатак расуо обилазећи остале ствари које град нуди. Ова Базилика је својеврсно место ходочашћа католичких верника. Значајна је и по реликвијама које њени масивни стубови закриљују, чувајући је од заборава. Падова је веома живахан град пун туриста и ужурбане омладине што заједно ствара неку полетну атмосферу у граду, те не чуди што је до данас град остао један од најпознатијих универзитетских центара. Ускоро смо се сви поново окупили и сада већ приметно уморни али и задовољни, кренули смо натраг ка нашем Лиду. Наредни дан био је осмишљен као дан за слободне активности, плажу и купање. Цео дан смо веома пријатно провели а мало одмора добро нам је дошло уочи целодневне посете Венецији која је била договорена за сутрашњи дан. „Изградити град на месту где је не могуће изградити град је лудило само по себи, али на таквом месту изградити

један од најелегантнијих и најграндиознијих градова је лудило генија” – Александер Херцен. Освануо је и дан који је био посвећен обиласку Ла Серенисима (Пресветла) или „Краљице Јадрана”. На 118 острваца сања романтична Венеција, град мостова, канала, песама гондолијера, уздаха у ноћи, страсти, грандиозних балова и чипканих хаљина, мистичних маски. Град чијим су се улицама заносиле композиције Вивалдија, град Казанове, тог највећег заводника, Марка Пола, и бројних уметника, мислиоца, куртизана, трговаца, дуждева и робова. Чак и они до чијих је срца теже допрети, ретко остају недотакнути магијом оваквог града.

До Венеције смо допловили, и крочивши на њено тле одмах смо се нашли у маси туриста. План је био да заједно одшетамо до Трга Св. Марка. Прича о романтичној Венецији сеже доста давно у прошлост, у средину V века, у доба када је пало некада моћно Западно Римско Царство. Занимљиво је да су за градњу тадашњег града користили дрво што може да звучи прилично чудно када се узме да је реч о граду на води.

Но, вода заправо чува темеље Венеције од пропадања, јер се дрво тако чува од микроорганизама који изазивају труљење, а којима је за живот потребан кисеоник. Славна Млетачка Република, што је био средњовековни назив мале венецијанске државе, владала је Медитераном и временом постала једна од најмоћнијих градова-држава. После пада Млетачке Републике 1797., Венеција губи на моћи али не и на

лепоти. Доласком у Венецију сви иду на исту страну, на том путу пролази се поред Моста Уздаха који спаја Дуждеву Палату и Затвор. Преко тог моста, затвореници који су одлазили у затвор, имали су прилику да кроз рупице на мосту, последњи пут погледају на Јадранско море, па би са уздахом одлазили у мрачне одаје. Отуд име Мост уздаха. Нешто даље смештен је Трг Светог Марка, одмах иза Дуждеве палате и Народна библиотека у којој је деци из сиротишта, Вивалди давао бесплатне часове музичког. Највеће колоне туриста затичемо код базилике светог Марка, која се налази на истоименом тргу. Као и све друго у Венецији и за њу се везују интригантне приче, као она по којој су сналажљиви млетачки трговци из Египта прокљумчарили остатке овог светца, у бурету са усељеном свињетином. Дуга повест говори да је изграђена још почетком 9. века, а отада много пута рушена, грађена, надограђивана и мењана. Поклонити нешто за украшавање цркве или њено проширење било је ствар престижа међу трговцима и политичарима, тиме је базилика постајала све раскошнија и упечатљивија, па јој је додато и име Златна црква. Након што нам је водич испричао најважније ствари о Венецији и предложио куда бисмо могли наставити самостални обилазак, део групе се запутио ка Санта Марији дела Салуте. Величанствена бела црква на месту спајања Великог Канала и залива Светог Марка гордо се издиже омамљујући путнике и блистајући на венецијанском Сунцу. За цркву коју је опевао и наш романтичар Лаза Костић везује се прича према којој је је талас куге неколико пута у историји однео велики број живота у Венецији. Када је 1629. године Венецију захватила куга по други пут, после две године, умрла је трећина становништва. Народ се молио девици Марији да их спаси и када је куга заустављена, у знак захвалности, народ је саградио ову цркву и њој је посветио. За ту прилику, у Истри је посечено преко милион стабала који држе цркву. Према причи, Лаза Костић, сазнавши да је толико дрвеће посечено, бесан је посетио Венецију, али када је угледао

цркву, заслепљен њеном белином и лепотом, каје се и пише најпознатију љубавну песму коју посвећује Ленки Дунђерски. Након обиласка цркве преостало нам је слободно време које смо искористили лутајући уским улицама, дивећи се цвећу по балконима, извијеним луковима мостића... Сваки део ове туристичке меке враћа у нека давна времена дуждева, млетачких трговаца, дама у раскошним хаљинама, а то је посебно видљиво током карневала, чија прошлост сеже чак до 1268. године. Последњи дан остављен је за посету месту Сирмионе као и Гарделанду забавном парку смештеном у градићу Каstellново дел Гарда. У раним јутарњим часовима кренули смо прво ка језеру Гарда.

Сирмионе је бајковит градић – тврђава на самом шпицу обале језера Лаго ди Гарда, који је на мене оставио незабораван утисак. За овилазак нам је било потребно свега сат времена те смо одмах после тога наставили пут ка Гарделанду. Познат је не само у пространству Италије, већ и широм света. Штавише, налази се међу десет најпознатијих и најпосећенијих паркова у Европи. Гарделанд је свима остао у посебној успомени, о њему се по ходницима школе може чути највише утисака и препричавања доживљаја. Дошао је и дан повратка.

Чекао нас је дуг пут али и предах у Постојнској јами за коју је испланирам обилазак. У поподневним часовима стигли смо у највећу јаму у крашном крају, чији су тунели дугачки 24 км али је за посетиоце прилагођена рута од око 5 км. Осим што је највећа она је и једина у свету која се може обићи возићем. Оно што ову пећину чини интересантном јесте и то да је она постојбина Човечје рибице. За мене ово није био само обилазак јаме, већ једног читавог подземног града кога чине многобројни тунели, собе, украси, и базени. Као неки потпуно другачији свет чији су становници поред понеког пећинског духа и око 150 животињских врста које су адаптиране на суров живот у скоро апсолутној тами. Након 2-3 сата проведеног у обиласку јаме пут је настављен.

На Трг ружа смо стигли у касним вечерњим часовима у суботу, 7. септембра. После дугачког лета и екскурзије прави изазов био је вратити се у нормалне токове нашег живота у Будимпешти, коме је, за сигурно полако започео крај. Као и свака матурска екскурзија и ова је обележена посебним емоцијама и доживљајима које ће нам дуго остати утиснуте у сећањима. На ред сада долази почетак припрема за крај..о томе ћу вас обавештавати! Хвала свим професорима, водичу Зорану Илићу, затим возачу и, наравно, Игору Русу и његовој туристичкој агенцији.

Отворени дан и родитељски састанак

04.10.2019 | Д. Д.

У суботу 28. септембра у Српском забавишту, основној школи, гимназији колегијуму и библиотеци „Никола Тесла” у Будимпешти одржан је отворени дан и родитељски састанак.

Током преподнева многи родитељи и будући ученици посећивали су часове и стицали утиске о раду наших просветара и о нивоу наставе у нашој школи.

Са почетком у 11 часова у свечаној сали директорка др Јованка Ластић се обратила родитељима оне деце која намеравају да се до године упишу у нашу васпитно-образовну институцију. Уследила су многа и разна питања на које је директорка давала исцрпљујуће одговоре.

Од 12 сати у препуној сали окупали су се родитељи садашњих наших ђака. Директорка Ластић је у свом саопштењу рекла да је тренутно укупан број ученика 633, са тим да је ове школске године у септембру уписан рекордан број деце.

Она је говорила о успешном проширењу зграде школе, о новим учионицама 12. разреда у поткровљу и о изградњи нових водених чворова на више места унутар наше установе на Тргу ружа.

Она је споменула и предстојеће задатке. На првом месту говорила је о скорашњој обнови фасаде школе, о измени прозора

како у школи тако и у ђачком дому у Рожа улици. Нажалост материјална средства су доста касно, тек 20. јула пристигла, тако да ће се сви ови радови извршити током школске године што подразумева додатне потешкоће. Директорка је од родитеља и деце тражила разумевање и стрпљење.

Др Јованка Ластих је надаље помоћу снимака показала примере за неред који ученици после часова остављају за собом у појединим учионицама, па и о намерном наношењу штете и кварова. Она је потом говорила и о проблему пушења у поткровљу што је од посебне важности због опасности избијања пожара.

Електронске картице које су у употреби данас имају више функција. Поред тога што оне служе као регистрација приликом изласка и уласка у школу, те картице се користе и приликом исхране те позајмљивања уџбеника и књига из библиотеке. Нажалост многи ученици нимало не чувају картице што представља додатни проблем.

Директорка је напоменула да од ове школске године постоји само електронски дневник, и да се чекирање одласка кући ђака из ђачког дома обавља путем интернета. Похвално је говорила о позитивној тенденцији испоштовања термина у вези са уплатом исхране.

На крају свога обраћања директорка Ластих је упутила молбу за нову радну снагу на кухињи а изразила је и потребу за једним електроничарем.

После заједничког родитељског састанка, родитељски састанци су настављени по одељењима.

Промоција књиге „Цар Јован Ненад“, Борис Стојковски

04.10.2019 | Јана Радулашки, 9. б

У оквиру ваннаставних активности и рада секција у ђачком дому „Никола Тесла“, присуствовали смо промоцији књиге „Цар Јован Ненад“ историчара Бориса Стојковског, 12. септембра. Промоција је одржана у просторијама Српске самоуправе у Будимпешти. О цару Јовану Нена-

ду су писали књижевници и историчари јер је био личност која је обележила једно време, визионар и „пророк“ како су га звали његови савременици. Био је изузетно харизматична личност. И то је био довољан разлог да у нама побуди знатижељу.

О књизи су поред Бориса Стојковског, говорили и проф. др Ђура Харди, рецензент и професор Перо Ластих, директор Српског института из Будимпеште, издавач. Аутор књиге нас враћа историјском лику и делу последњег српског Цара Јована Ненада, који је и званично добио своју дуго очекивану монографију и коначну потврду идентитета у српској и светској историографији. Истина, он је био кратко на историјској сцени, непуних годину дана, али је оставио траг као војсковођа под чијим вођством је било 15 хиљада војника. Стојковски смешта лик и дело последњег српског цара у временски и историсјки контекст 16. века, након преломне Мохачке битке. Ова личност је била безкомпромисан борац за слободу против Турака. Политички гледано, његов положај је био веома тежак јер се налазио са својим пуковима између три ватре. Са једне стране су Турци, који су уништили српско царство и деспотовину, са друге римокатолички владари, претенденти на Угарски престо, Јован Запоља и Фердинанд Хабзбуршки.

Интересантно је како је књига настајала и који су били извори за њен настанак. Аутор је применио историјски критички метод. Користио је различите изворе упоређујући их и раздвајајући оно што је реално од мита које прате ову необичну, помало мистичну личност. Не зна се тач-

но ни одакле је, али је сигурно био Србин, највероватније из Поморишја. Саставни део књиге су и фотографије као и карта историјска и географска из тог доба. Промоција нас је вратила неколико векова уназад, а нама ђацима је било поучно да чујемо колико је труда, знања и истраживања потребно да би настала једна књига, нарочито ако је главна личност живела у давном 16. веку.

Лане Гутовић нас је насмејао до суза

04.10.2019 | Марта Михајловић, 12. б

У Културном центру „Етвеш 10” у Будимпешти, 20. септембра је приказана позоришна представа „Украђена личност”, аутора и глумца Милана Ланета Гутовића. Аплаузи публике су поздрављали популарног Срећка Шојића из ТВ серије „Бела лађа”, што је био знак да посетиоци уживају и да су се зажелели здравог хумора. Комад је хумористичко-сатирични и многи су препознали у Шојићевом говору мане српских политичара. Никада раније нисам имала прилику да гледам овог познатог глумца те је ово за мене био изузетан догађај.

Представа је трајала нешто више од сат времена, али је сваки минут био испуњен скечевима и доскочицама. Нажалост, у многим сценама је приказана реалност наших живота, мањкавост наших руководилаца, корупција, малограђанштина, неписменост и невоспитање. Прича о полуписменом политичару из малог места који пише писмо Европској Унији је сва-

како апсурдна, али у томе је и комика читаве представе. Свако је могао да препозна одређене сегменте друштвеног живота у својој држави. Глумац и публика су били блиски јер су се одлично разумели.

Милан Лане Гутовић (1946) је српски филмски, позоришни и телевизијски глумац. Један од најомиљенијих српских комичара данашњице. Добитник је бројних престижних позоришних и филмских награда. Нарочито је младим драга његова улога Драгослава у „Отвореним вратима” и „Пустолова” који је излазио у серијалу од 400 епизода. Лане Гутовић последње две деценије игра свој „Кабаре” са којим гостује широм света.

„Зечићи се сладе”

11.10.2019

Дочекујући прве јесење дане, група „Зечићи” посетила је оближњу пијачу „Гараи”. Разгледање и обилазак тезги са различитим воћем и поврћем деци је било веома занимљиво. Засладили су се малинама, а такође су купили и шљиве од којих су заједно кували џем. Заједничким снагама су припремали шљиве и ишчекивали да се скувају, како би свако могао да напуни своју теглицу са џемом.

„Пужићи у авантурама”

11.10.2019

Користећи лепе септембарске дане, предшколска група „Пужићи” упутила се у авантуру и истраживање. У оквиру упознавања саобраћаја, возили су се тролејбусом и ХЕВ-ом, приградском железницом до Сентандреје.

Тамо су обишли знаменитости као и новостворени српски музеј. Након музеја „Пужићи” су се упутили ка обали Дунава где су направили кратки предах и ужинали. За крај посете, обишли су оближње игралиште и након тога се ХЕВ-ом вратили у Будимпешту.

Неколико дана касније такође су обишли и ботаничку башту „ELTE” у којој су разгледали и упознавали се са несвакидашњим и необичним врстама биља.

Ноћ истраживача – БМЕ

11.10.2019 | Марина Александрић – Ремели

Желим да вам пренесем једну лепу вест о активностима Актива математика – информатика. Талентовани гимназијалци из српске школе „Никола Тесла” су 27. септембра 2019. посетили предавање о аутономним возилима на Техничком факултету у Будимпешти у оквиру манифестације „Ноћ истраживача”.

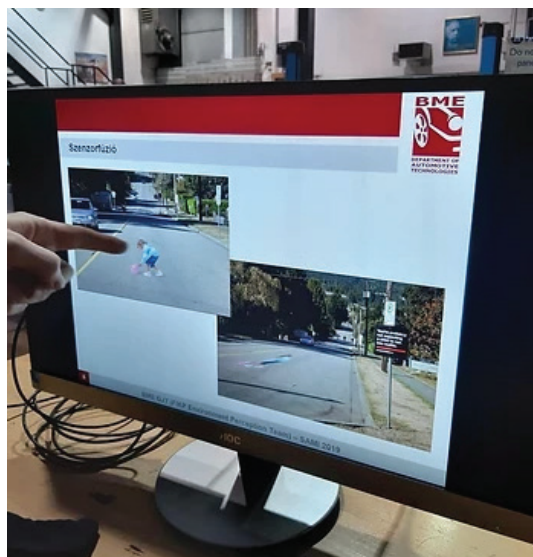

Предавање је специјално за нашу групу на енглеском одржао Др. Ревид Андраш, истраживач у сектору Саобраћајни инжењеринг – Катедра аутономних возила.

Наши ђаци су се истакли својим заиста интересантним зрелим и језгровитим питањима, постављеним на енглеском језику. Била сам поносна на нашу групу ђака чија имена наводим:

- 1 Алекса Тршић 9.б
2. Димитрије Дракулић 9.б
3. Радулашки Јана 9.б
4. Иван Топаи 9.0
5. Љубиша Вујовић 9.ц
6. Страхиња Зекановић 9.а
7. Сара Поповић 10.ц
8. Сара Самоковлија 10.ц
9. Маша Сврдлин 10.ц
10. Анђела Топић 10.ц
11. Нина Николић 10.ц

Имали смо прилику да видимо и аутомобил са погоним на кондензатор који су студенти конструсали. Наравно испробали смо га што је за ову прилику било уприличено за нас.

2. Меморијални турнир „Дражен Петровић“

4-5.09.2019.

Учесници турнира поред домаћина, екипе Хрватске гимназије у Будимпешти, били су Српска гимназија „Никола Тесла“, „Мишколц“, Хрватска гимназија „Мирослав Крлежа“ у Печују, „Немачка гимназија“ у Будимпешти, Кошаркашки клуб „Шибенка“ у Шибенику, „7. Загребачка гимназија“ у Загребу.

Првог дана такмичења, у петак, одиграли смо утакмице у групи. Прва утакмица је одиграна са екипом „Мишколца“ која је завршена у нашу корист, победом од осам поена разлике. Тога дана смо још са две убедљиве победе остварили пласман у полуфинале.

У суботу преподне играли смо прву полуфиналну утакмицу са екипом из Шибеника. Утакмица је била убедљиво најнеизвеснија и најбоља на турниру по речима свих присутних. Садржала је све елементе које може једна добра спортска представа да пружи. Много лепих потеза, показан је такмичарски дух, фер и коректна борба током читавог сусрета, са много преокрета и тактичких надмудривања и неизвесности до последње секунде сусрета, где су Шибенчани били за нијансу спретнији и поразили српске гимназијалце са три поена разлике. Иако не би било нимало незаслужено да су кошаркаши Српске гимназије однели победу. Нијансе су пресудиле, а нама остаје да извучемо поуке и архивирамо ово као једно велико искуство. Рекло би се да је то било финале пре финала, и на крају се то и обестинило.

Шибеник је поново освојио прво место, док смо се ми морали задовољити трећим местом, а то смо морали изборити у поновном сусрету са екипом Хрватске гимназије „Мирослав Крлежа“ из Печуја. Наши момци су представили своју школу у најбољем могућем светлу, задобили много похвала и симпатија других екипа на начин како су се такмичили и надметали. Дружили су се током целог турнира са осталим ученицима из осталих екипа, изузетно су се лепо

понашали, све у свему репрезентовали су српску школу на један јако леп начин, због чега сам највише поносан на њих. Остварено је пријатељско и лепо искуство учешћем на овом сада већ традиционалном турниру. Спомиње се да ће догодине бити проширење турнира. Хтели бисмо слично организовати и у женској конкуренцији, па се надамо поновном позиву за обе наше селекције.

Учесници турнира за нашу школу су били:

Вељко Ђокић, Милан Вукичевић, Петар Јовић, Стеван Видак, Петар Белић, Алекса Југовић, Стефан Кастратовић, Вукашин Кркљеш, Лазар Тилгер, Димитрије Радовановић, Стеван Јовић.

„Отворено будимпештанско првенство“ - Кошарка мушки

16.10.2019 | Проф. Дејан Младеновић

Кошаркаши Српске гимназије „Никола Тесла“ 2. октобра су одиграли утакмицу против Гимназије „Бержењи“. Наши момци су победили са великом разликом: 27-67 (10-34; 8-13; 9-18; прекид)

Овом несвакидашњем успеху и великој победи доринели су Алекса Панић, Марко Грковић, Вукашин Кркљеш, Вељко Ђокић, Милан Вукичевић, Михајло Јанковић, Петар Јовић, Стеван Видак, Петар Белић, Алекса Југовић, Стефан Кастратовић, Лазар Тилгер.

„Отворено будимпештанско првенство“ - Кошарка девојке

16.10.2019 | Проф. Дејан Младеновић

Гимназија „Етвеш“ – Српска гимназија „Никола Тесла“

Утакмица је одиграна 9. октобра. Од самог старта сусрета смо наметнули јачи ритам утакмице са одбраном преко целог терена, што је резултирало изнуђеним грешкама противница. Утакмицу смо кон-

тролисали до самог краја, нападима на зону из којих полако све боље успевамо да налазимо најбоља решења. За похвалу и радост је чињеница да су чак пет играчица у нашем тиму оствариле двоцифрени број кошева. Тиме су показале висок ниво тимске игре и духа који нам је преко потребан у наставку такмичења.

Наше девојке су убедљиво победиле противнички тим са резултатом: 59-71 (8-15; 18-18; 15-24; 18-14)

Надиа Смаилбеговић 4 поена, Исмихана Шкријељ 13 поена, Наташа Улемек 14 поена, Исидора Васиљковић 10 поена, Бјанка Кривокапић 12 поена, Ања Поповић 10 поена, Јована Ђошић 4 поена, Сара Поповић 2 поена, Анђела Вукмир 2 поена, Вања Настић, Теодора Радин, Анђела Шкорић, Софија Грговски.

Дана 14. октобра кошаркашице Српске гимназије „Никола Тесла” одиграле су утакмицу против Гимназије „Клара Леваи” са негативним резултатом по наше девојке: 80-58 (11-16; 23-10; 24-20; 22-12)

После одличног почетка утакмице и прве четвртине где смо свели противника на само 11 примљених поена и водили са 5 разлике, уследио је пад након губитка снаге и концентрације. Физички надмоћнији противник нам је правио проблеме како под кошом у скоковима тако и бољим процентом шута споља. На моменте смо успевали да се вратимо у утакмицу, а готову нашу најефикаснија играчица тима, и целе утакмице Надиа Смаилбеговић, уливала нам је трачак наде за прикључком. Једноставно нисмо могли парирати у завршницама првог и другог полувремена нас је екипа „Кларе Леваи” сламала и заслужено убедљиво савлада. Упркос поразу пласирали смо се у завршницу будимпештанског отвореног превенства у кошарци, са друге позиције у групи. У новембру месецу нас очекује финални турнир четири најбоље екипе.

Надиа Смаилбеговић 38 поена, Исмихана Шкријељ 6 поена, Наташа Улемек 8 поена, Исидора Васиљковић 4 поена, Ања Поповић 2 поена, Јована Ђошић, Сара

Поповић, Анђела Вукмир, Вања Настић, Теодора Радин, Анђела Шкорић, Софија Грговски.

Сусрет ђака прве генерације Српске гимназије у Будимпешти

16.10.2019 | Д. Д.

Ове године са навршило равно 25 година од полагања матуре прве генерације ученика самосталне Српске гимназије у Будимпешти. Дана 21. септембра окупили су се бивши ђаци у зборници Српског забавишта, основне школе, гимназије, колегијума и библиотеке „Никола Тесла” на Тргу ружа.

Од укупно седамнаест негдашњих матураната иницијативи главног организатора Светлане Ђурић одазвало се укупно једанаесторо бивших ђака српске васпитно-образовне установе.

Окупљенима су се ускоро придружили и представници прве генерације Хрватске гимназије који су се претходно састали у згради њиховог училишта где их је поздравила професорка Аница Мандић. Овде ваља истакнути да је до године укинућа заједничке Српскохрватске гимназије, до које је дошло током лета 1993. године, ови ђаци су били иста генерација подељена у два одељења. Одељењу „а” разредница је била професорка Марија Петрић, док је „б” одељењу разредни старешина био професор Драгомир Дујмов.

На овом несвакидашњем догађају присуствовао је укупно двадесет и један бивши ђак. Слављеницима су се тог незаборавног

дана придружили и професори Ација Алфиревић, Ксенија Сушић Марков, Марио Јеркић и Драгомир Дујмов.

У свом поздравном говору професор Дујмов је похвално говорио о генерацији која је ушла у историјат наше школе на Тргу ружа.

Лепо је било видети зреле људе који су успешни у свом професионалном и личном животу. После разгадања школске зграде посебно дирљив моменат био је улазак у бивше учионице. Надирале су бројне успомене, разне смешне сцене из незаборавног ђачког живота. Сетили су се и прве директорке Бојане Симић Чобан, председника матурске комисије Стојана Д. Вујичића. Присетили су се и првог ђака генерације Српске гимназије Рите Ханшут која је присуствовала овом фантастичном догађају. Евоциране су успомене и на прву божићну прославу у српској школи, тог добро упамћеног доношења бадњака из Пилишких брда, а такође и извођења вертепа као и са много суза попраћене опроштајне свечаности али и матурских испита.

Истовремено одали су и поштовање и Чили Колесар, припадници ђачке генерације 1990-1994 која је пре коју годину жалост преминула.

После посете Српске гимназије на Тргу ружа учесници овог јубиларног сусрета кренули су у Кафану 400 где су уз добру музику хармонике Крунослава Агатића Киће запевали и заиграли. Овај несвакидашњи сусрет веома је добро успео а трајао је до ситних сати. На крају је пала одлука да ће се убудуће чешће приређивати сличне сусрете.

Још једна успешна Бруцошијада

17.10.2019 | Марија Јовановић, 10.6

Бруцошијада је обичај који се одавно негује у нашој Српској гимназији „Никола Тесла“ у Бдимпешти и кроз коју су прошле генерације и генерације ученика. Ове године је ова весела манифестација трајала од 9. до 11. октобра.

Први дан је био почетак преживљавања (ако би се тако могло рећи). Сама тема Бруцошијаде је била „Survivor“ („Опстанак“). Деветаци су морали да „преживе“ и прођу изазове који су им задали десетаци, а да уз то уживају и забављају се.

Првог дана ученици су били распоређени по племенима. Сваки ученик је морао доћи обучен у црно и имао је свога вођу (ученика 10. разреда) који га је водио кроз разне игре. На првом школском одмору бруцоши су били маскирани у духу задате теме а касније су имали и задатке. Било је доста песме, игре и забаве. Један од занимљивијих изазова је био „плес импро-

визације”, на ком су бруцоши по племенима излазили на бину и имали веома мало времена да смисле свој плес.

Публика је гледала, тапшала и певала уз музику за плес.

Током првог дана бруцоши су као изазов имали и прелажење полигона са препрекама. Ту је било много падања и неуспеха, али све се завршило онако како треба. На крају дана најбољи су добили награде, а они мање добри казне у виду изазова.

Следећег дана су бруцоши били обучени у кесе од смећа. Рашчупани, свуда су имали боју и украсе по себи. Прваци су поново имали разне изазове по групама. Најтежи задатак је био постављање шатора. Морали су да направе шатор за одређено време и да на крају сви уђу у њега. То нимало није било лако, али је било веома занимљиво. Читав тај дан се такође певало и играло.

Трећи дан Бруцошијаде (уједно и последњи) засигурно је био и најиспуњенији. Чим су завршили са школом, бруцоши су отишли на Маргитино острво. Тамо су се срели са својим вођама.

Свако племе је добило мапу коју је требало да следи да би дошло до циља. На тој мапи острва биле су означене тачке (стајалишта), а на свакој од њих био је по неки изазов који су бруцоши морали да реше. Уколико би га решили, успешно би пролазили без икакве казне, а у супротном, били су „почашћени” разним смицалицама. Група која је прва завршила дошла на циљ проглашена је за победничку.

Можемо рећи да су се и деветаци и десетаци добро изморили, али и наживали!

Кад је завршен тај део дана сви су пожурили у ђачки дом и својим кућама да би се спремили за прозивке и журку. Прозивке су предвече прочитане уз присуство директорице др Јованке Ластих и бројних разредника, професора. Тад су бруцоши слушали стихове смишљене за њих. То су биле шаљиве досетке које су имале за циљ да насмеју и публику, а такођ и оне којима су упућене. Након прозивки кренула је журка! Врхунац Бруцошијаде!

Бруцошијада је догађај који има за циљ да улепша прве дане нових ученика и да их уведе у нашу заједницу. То су дани у којима сви треба да уживају. Ми десетаци, организатори, искрено се надамо да је и овогодишња Бруцошијада изазвала осмех на лица наших драгих бруцоша.

Наградно путовање у Агард на језеро Веленце

18.10.2019 | Сара Остојић 8.разред

Прошле године сам била на такмичењу из народописа. Освојила сам са осталим учесницима, као награду, викенд на језеру Веленце у месту Агард.

У петак после подне смо стигли у хотел и сместили се. Хотел је био прелеп, модеран и храна је била одлична. Када су сви учесници дошли и сместили се, дошло је време за свечано отварање кампа. После свечаности, поделили смо се у групе и имали квиз и разне игре. Квиз је био мало тежи, али смо се лепо забавили и у квизу и у играма. Моја група, жута група, је постигла друго место. Поделили су нам награде и дипломе.

Касније смо имали вечеру која је била баш укусна. У слободно време смо ишли једни код других у собе и упознавали се, дружили. Организовали су нам увече и етно диско. У суботу после доручка смо ишли да посетимо родну кући Гезе Гардоњија. Ту су нам организовали разне игре и такмичења. После ручка смо се возили бродом по језеру Веленце. По повратку у хотел у госте су нам дошли глумци, новинари, писци и ми смо причали са њима о њиховој струци. Након вечере су нам донели разне видео игрице да се забавимо. Група „Романо Гласо“ је одржао један концерт, а после смо имали журку.

На жалост у недељу смо сви кренули својим кућама и нашем дружењу је дошао крај.

Ово је било једно лепо путовање где сам упознала много деце других националности који живе на територије Мађарске.

Наградно путовање у Агард

18.10.2019 | Милан Грунчић 8.разред

Стигао нам је дан који сам нестрпљиво очекивао, да кренемо у Агард.

Ово путовање је био поклон због постигнутог резултата, победе, на такмичењу из народописа. Када смо стигли добили смо кључ-картице од својих соба. Соба је била нова и чиста. На срећу у соби нисам био сам. Упознао сам се са новим другарима и одмах нашли заједнички језик. Програм је почео свечаним отварањем, после чега је следио квиз. На квизу смо требали да погодимо имена познатих личности који су живели у Мађарској, али су припадали некој етничкој мањини. После квиза су следиле разне игре где смо се веома лепо забављали. После сабирања постигнутих поена, наша екипа је постигла друго место. Слободно време смо провели у упознавању и дружењу. После вечере су нам организовали етно диско. Следећег дана, после доручка смо ишли до родне куће познатог мађарског писца, Гезе Гардоњија. Тамо је била направљена умањена верзија егерске тврђаве, где су нам организовали разне игре и такмичења. Било је веома забавно. После ручка смо се бродићем возили по језеру Веленце. По повратку у хотел имали смо слободно време за дружење. У предвечерњим часовима смо имали организовано дружење са познатим личностима који живе у Мађарској. Могли смо да бирамо са којим познатим ликом желимо

да се боље упознамо. Ја сам се пријавио код српског глумца. Он је показао неке глумачке вежбе и научио нас. Након тога смо отишли на вечеру. После вечере су неки људи донели разне видео игре, конзоле и VR наочаре. Било је веома добро и забавно. Баш сам уживао. Оркестар „Романо Гласо” је одржао концерт. Концерт је био феноменалан. Када су завршили са концертном, стигао је ред на диско. Диско је био супер, много сам плесао. Касно смо отишли на спавање. Следећег јутра, пре доручка морао сам да се спакујем, јер после доручка смо требали да кренемо својим кућама. Поздравио сам се са својим новостеченим другарима и са љубазним особљем хотела. Све у свему овај камп ће за мене остати у сећању као одличан и мислим да су га одлично организовали. Надам се да ћу следеће године победити на такмичењу и поново имати част да будем позван у овај камп.

Међународна ликовна колонија у Будимпешти 2019. године

06.11.2019 | Ања Реџовић, 10.6

Ове године је у нашој школи, Српској гимназији „Никола Тесла” у Будимпешти,

одржана међународна ликовна колонија која је носила назив „Српски светитељи и владари”. Драго нам је да ова манифестација постаје традиција наше школе. Наиме, на позив директорке школе, др Јованке Ластић, одазвали су се гости из Загреба и Земуна, са којима је наша школа и претходно сарађивала, овог пута у циљу да се окупе српски ђаци и створе уметничка дела која ће красити ходнике наше школе, да склопе нова пријатељства и познанства, која ће им остати у лепом сећању и да упознају овај прелепи град.

У преподневним сатима смо сликали. Имали смо могућност да изаберемо технику која нам је највише одговарала, што је значило да смо, и поред тога што смо имали задату тему, исто тако били слободни да познатим сликама дамо свој лични печат. Неки од учесника су већ мајстори сликања, док другима више одговара цртање, али их то нимало није спречило да се одваже, покушају и успеју да осликају своју прву уљану слику. Заиста је било лепо боравити и сликати на истом месту са толико талентоване деце, која деле снове и амбиције, што се и осетило у ваздуху.

Поред сликања, посетили смо и значајне изложбе у Будимпешти, као и њене знаменитости: изложбу цртежа Рембранта и његових ученика у Музеју лепих уметности, изложбу надреалиста „Од Далија до Магрита” у Националној галерији на Будимској тврђави, обишли Будимску тврђаву и Парламент предвођени Душанком

Симић Недељковић и имали посебну част да заједно са најуспешнијим спортистима наше школе идемо на ноћно крстарење бродом и на тај начин се још боље упознамо са чарима Будимпеште, пловећи Дунавом. Овом приликом смо и сами утврдили да је Будимпешта, у свој својој лепоти, заиста извор инспирације, како многим великим сликарима, писцима и музичарима, тако и нама. Сви смо били задовољни својим сликама, и за сав уложен труд добили, као награде, сликарски материјал, који ће нам у будућности бити потребан за даље усавршавање сликарских вештина.

Иако је свако од нас постигао велики успех, посебно су се истакли ученици који су освојили прве три једнаке награде: Борислава Цуцић (слика цара Лазара Хребељановића), Данка Росић (слика војводе Карађорђа Петровића) под вођством професорке мр Александре Ристић из Српске школе „Никола Тесла” у Будимпешти, и Невена Рувидић (слика кнегиње Љубице) из Земунске гимназије, под вођством про-

фесора др Војислава Клачара из Београда. Похвале су такође добили: ученица наше школе, Ана Добрић (слика царице Милице Хребељановић), Сениша Матијевић (слика патријарха Павла) и Тамара Гојковић (слика Петра II Карађорђевића) из Српске православне гимназије „Кантакузина Бранковић” у Загребу, уз вођство професорке Драгане Инђић.

Сусрет гимназија у Београду

06.11.2019 | Тамара Пап, 10.а

Шеста београдска гимназија већ дуги низ година организује сусрете гимназијалаца. Ове године сусрет је трајао од 28-30. октобра, а учесници су дошли из српских гимназија из дијаспоре: гимназије „Доситеј Обрадовић” из Темишвара, гимназије „Никола Тесла” из Будимпеште и гимназије „Кантакузина Катарина Бранковић” из Загреба. Тако су ученици и професори Ерика Котхенц, Ален Нађ и Катарина Басарић наше гимназије боравили три дана у главном граду Србије као гости VI Београдске гимназије, искористивши јединствену прилику да наставе једну дивну традицију и негују лепу сарадњу са овом установом.

Мала, али одабрана група ђака је кренула на пут из Будимпеште 28. октобра. Након неколико сати путовања стигли смо до наше дестинације. Београдски ученици и професори, наши домаћини, пожелели су нам срдачну добродошлицу, показали школски простор, упознали нас са каби-

нетском наставом. Имали смо прилику да присуствујемо часу српског језика и књижевности, као и часу хемије.

Послеподне је у сали школе приређена свечаност на којој је прослављен Дан школе. Наши вршњаци су припремили заиста леп програм. Овим поводом на главном улазу у школу откривена је спомен-плоча са ликом патријарха Павла, који је у периоду од 1938. до 1942. године био ванредни ђак Шесте београдске гимназије. Раде Зејак, директор ове установе, подсетио нас је да је указом краља Александра I, од 28. октобра 1933. године настала Шеста мушка реална гимназија у Београду. Школа је више пута награђивана за свој рад и за постигнуте резултате. Шеста београдска гимназија је данас модерна школа по свим стандардима образовне праксе. Има веома стручан кадар наставника, савремену опрему у кабинетима, вредне и успешне ученике. Многи данашњи академски наставници, политичари, глумци и друге јавне личности били су ђаци Шесте београдске гимназије.

Другог дана наши домаћини су за нас припремили веома богат програм. Кренули смо долином Поморавља до Ресаве. Повучен у мир и тишину, у живописној клисури реке Ресаве, недалеко од Деспотовца налази се манастир Ресави, данас познатији под именом Манасија. Својим велелепним храмом и снажним утврђењем вековима је привлачио пажњу путописаца. Манастир Манасија, један од најзначајнијих споменика српске средњовековне културе, задужбина је деспота Стефана Лазаревића. Манастирска црква је посвећена Светој Тројици. Цео комплекс је окружен вели-

ким зидинама које су служиле за одбрану. То је била утврђена целина која се састојала од укупно једанаест кула. Живопис Манасије спада у ред највећих домета српског средњовековног сликарства.

Наша следећа дестинација је била Пољопривредно-ветеринарска школа у Свилајнцу. Затим смо посетили Природњачки центар Србије Свилајнац који представља спој науке, образовања и забаве. Такав концепт чини га јединственим у овом делу Европе. Атрактивност Природњачког центра Србије огледа се у јединству великог изложбеног простора и забавног дино-парка на отвореном. Музејски део Природњачког центра Србије чини 8 тематских изложби: свет диносауруса, животињски свет Африке, свет минерала и стена, геолошки времеплов, биодиверзитет Србије, геодиверзитет Србије и небеско камење, које се налазе у самом објекту, док се једна изложба налази у парку, у унутрашњости модела вулкана.

Трећи дан смо посетили Народни музеј у Београду. Нова стална поставка музеја обухвата огромни хронолошки опсег од далеког палеолита па све до уметности 20. века. У просторијама у којима су изложени

средњовековни предмети, представљен је период од средине раног средњег века до Првог српског устанка. Реч је о веома разновродном материјалу у који спадају накит, керамика, иконе, фреске и копије фресака, масивна камена пластика, богослужбени предмети и предмети примењене уметности, који сведоче и упознају посетиоце са узбудљивим средњим веком на тлу данашње Србије.

У другом делу изложбеног простора налазе се сале у којима су изложена дела из Збирке српског сликарства 18. и 19. века.

Наши драги домаћини су нас упознали и са знаменитостима Београда: Калемегданска тврђава, Кнез Михаилова, Храм Светог Саве, Народна библиотека Србије и Скадарлија ће нам заувек остати у сећању као и љубазност наших домаћина.

Уживали смо у сваком тренутку нашег боравка у Београду. Стекла сам нове пријатеље, дружила сам се са својим вршњацима. Повезује нас наша заједничка култура, језик где год да се налазимо. Време је брзо пролетело и дошао је тренутак растанка. Навиру дивне успомене, загрљај пријатеља, осмех моје нове пријатељице Ане, ситни поклони које носим у мом срцу...

Надам се да ће ова традиција и сарадња још дуго живети међу нашим гимназијама, међу нама који говоримо исти језик, делимо исту културу, исти систем вредности, исту историју... Унапред се радујем поновном сусрету у Будимпешти, где ћемо нашим пријатељима из Београда показати драгуље главног града Мађарске. Хвала нашој директорки др Јованки Ластих на указаној прилици и хвала нашим домаћинима на дивном гостопримству. Довиђења у Будимпешти!

Полагање венаца код Вукове бисте у Табану

11.11.2019

Традиционално ученици Српске основне школе и гимназије „Никола Тесла“ у Будимпешти предвођени својим учитељицама и професорима на рођендан великог

српског културног и националног прегалника, полагањем венаца одају почаст највећем реформатору српског језика, Вуку Стефановићу Караџићу.

Тако је то било и ове године. Ученици наше основне школе и гимназијалци 9. разреда су пошли у будимски Табан где су спрам чувене гостионице „Код златног јелена“ негдашњег стецишта српских интелектуалаца, код споменика Вука Караџића прочитали своје радове и положили венце. После тога су ђаци обишли и још два споменика који се налазе у близини Вукове бисте. Један је чувени српски крст који је негда красио Трг крста у табанској вароши, други је пак споменик који се налази на месту срушеног српског саборног храма у близини Елизабетиног моста.

Хладан децембарски дан. Вече учи католичког Божића. На улицама људи загрљени у топлим капутима убрзавају корак и журно се враћају својим кућама како би са породицом прославили велики празник. Вук за собом затвара климава, трошна врата и она се уз шкрипу и доста труда закључавају. Уморан, посеже руком ка столици тражећи ослонац.

Осећајући како га од целодневног ходања и она здрава нога полако издаје, седа у избледелу, некада црвену фотељу, а из ње се истог трена уздиже облак прашине.

Погледао је кроз замагљени прозор. На хиљаде насмејаних лица у царском граду, руку препуних ђаконија које сигурно коштају читаво богатство. Спремни су да

се врате својим домовима и поделе их са најдражима. Беч је град помпе и раскоша. Он се поново вратио кући празних руку.

Маштао је како га по клизавим улицама његова деца вуку за капут и моле да уђу у продавницу марципана. Његова жена, Ана, у суседној соби успављивала је најмлађе. Тако би волео да вечерас може да је изненади. Нечим лепим. Малим знаком пажње којим људи, које свакодневно среће, обасипају своје супруге. Није смео ни да помисли на свој, православни Божић. Хоће ли имати новца да буде и меса на трпези?

Уздахнуо је погледавши књигу која је стајала до њега. Узео ју је у руке и прешао прстима преко корица „Горског вијенца”.

И док су са тавана ритмично падале капи кише које су пронашле себи пут између греда, Вуку се у углу усана појавио осмех. Био је уморан, али испуњен. При саму помисао на подршку која је пристизала из штампарије у виду најразличитијих књижевних дела, осетио је понос и неопisivу срећу. Та 1847. година остаће упамћена по труду и посвећености. И баш у том тренутку, док је Вук покушавао да одржи свој дом топлим, а породицу ситу и на окуп, људи из свих крајева Европе су му се дивили и подржавали га.

А тако је и дан данас.

Крај бисте Вука Караџића

11.11.2019 | Весна Чаплар

По дугогодишњој традицији, на дан рођења Вука Стефановића Караџића, реформатора српске ћирилице и правописа

и сакупљача наших народних умотворина, ученици 3. и 4. разреда основне школе одлазе у Табан и код Вукове бисте полагају венац. Тако су и ове године, дана 6. новембра они положили венац, а након тога су се подсетили Вукових дела и заслуга. Теодора Камбер, ученица 4. разреда је прочитала свој састав о томе. Из његовог живота и рада издвајамо то да је Вук Стефановић Караџић рођен на Митровдан 1787. године у Тршићу, у породици у којој су деца умирала, па је добио име Вук, да му по народном веровању вештице и духови не би наудили. Писање и читање је учио од свог рођака Јевте Савића, који је био једини писмен човек у крају. Школовао се у Лозници, затим у манастиру Трсноши и у Великој школи у Београду. Одласком у Беч ствара контакте са значајним књижевницима тога доба, између осталих са браћом Грим. Свој рад на реформи српског језика је наставио у Бечу, где је и преводио наше народно стваралаштво на немачки језик, како би се о њему што више знало. Вук је у Бечу оформио породицу, а у том граду је и умро, 1864. године.

Са ликом и делом Вука Караџића упознају се већ ђаци прваци учећи азбуку, а сваки ученик зна да њему можемо да захвалимо што пишемо као што говоримо, и читамо како је написано. На крају ове посете Вуковом споменику ученици 3. разреда су говорили кратке народне умотворине: питалице, изреке, загонетке...

Кошаркаши Српске гимназије „Никола Тесла“ освојили злато!

11.11.2019

Мушки кошаркашки тим Српске гимназије „Никола Тесла“ у Будимпешти веома успешно је учествовао на „Отвореном будимпештанском првенству“.

После многих утамица нашим момцима је припало прво место а тиме и завређење златна медаља!

Но до освојеног злата овог првенства требало је уложити много рада и труда. Професор и тренер Дејан Младеновић је са својим тимом морао да се суочи са снажним противником током полуфинала „Финалног турнира четири најбоље екипе“.

Професор Младеновић је о том сусрету изкавио следеће: „Изузетно тврда утакмица пуна набоја и страсти, одиграна је 7. новембра са почетком у 9.30 часова. Обе мушке екипе су силно желеле победу од првог минута утакмице. Прво полувреме смо колико толико и контролисали, али у другом полувремену су се и судије прикључиле у помоћ екипи Католичке гимназије „Колпинг“ досудивши нам дупло више фаулова, а противничкој екипи дозволили да нас прекршајима заустављају и то нису санкционисали. Знањем, договором и великом жељом ипак смо успели да издржимо тај снажан притисак. На крају су кошаркаши наше Српске гимназије „Никола Тесла“ у Будимпешти привели утакмицу крају у своју корист. Крајњи резултат је био: 88-100 (19-27; 25-29; 21-22; 23-22).

Тиме су се наши момци пласирали у финале турнира где их је чекао победник

другог полуфиналног пара екипа домаћина турнира Гимназије „Етвеш“.

Ево именика наших кошаркаша са постигнутим бројем поена: Милан Вукчевић 30 поена, Алекса Југовић 18 поена, Марко Грковић 15 поена, Вукашин Крклеш 14 поена, Алекса Панић 13 поена, Петар Јовић 8 поена, Петар Белић 2 поена, Ђокић Вељко, Стеван Видак, Стефан Кастратовић, Димитрије Радовановић, Матија Хегедиш, Лазар Тилгер, Михајло Јанковић.“

Финална утакмица кошаркашких тимова Гимназије „Етвеш“ - Српска гимназија „Никола Тесла“ одиграна је истога дана 7. новембра са почетком у 13 часова. Према изјави професора и тренера Дејана Младеновића ова утакмица је била још неизвеснија од полуфиналне. „Треба истаћи да смо током читавог сусрета ми били у ситуацији да морамо јурити резултат, што никада није пријатна околност. Играли смо у грчу јер смо знали да нас победа води у Дебрецин на државно првенство где још никада до сада нисмо успели да се пласирамо. Покушавали смо разним променама у одбрани да збунимо противника, што нам је и успело у трећој четвртини, и вратили се у утакмицу. Међутим, и даље је домаћин био тај који је имао минималну предност. Утакмица је добила још већи набој када се школска сала испунила са обе стране гледалишта! Почело је навијање као на неком од најбољих такмичења. На крају је био изузетан приказ, поготову, што смо умели до краја да будемо присебни и да останемо мирне главе, да будемо прецизни са линије слободног бацања и онда када је то било најпотребније. Ту бих дакако истакао Вукашина Крклеша који плени својом скромношћу и смиреношћу, а у завршници потпуно је преузео одговорност и ставио тачку на овај историјски успех наших кошаркаша!

Ова незаборавна утакмица завршена је нашем победом: 74-77 (27-17; 18-24; 10-18; 19-18).

Овом изузетном резултату највише су допринели следећи кошаркаши: Марко Грковић 17 поена, Вукашин Крклеш 16 поена,

на, Алекса Панић 11 поена, Петар Јовић 9 поена, Милан Вукичевић 8 поена, Стефан Кастратовић 8 поена, Алекса Југовић 6 поена, Петар Белић 2 поена, Вељко Ђокић, Стеван Видак, Димитрије Радовановић, Матија Хегедиш, Лазар Тилгер, Михајло Јанковић.

Освајањем првог места на овом завршном турниру остварили смо пласман на „Бачку олимпијаду” отвореног првенства које ће се одиграти у Дебрецину између 23. и 26. јануара 2020. године.

Честитам момцима на изузетном залагању, издржаном притиску и репрезентовању наше Српске гимназије „Никола Тесла” у Будимпешти у најбољем могућем светлу. Као награда следи надметање са кремом осталих најбољих средњошколских екипа из целе Мађарске.”

Истог дана женски кошаркашки тим Српске гимназије „Никола Тесла” одиграо је на „Отвореном будимпештанском првенству” током полуфинала „Финалног турнира четири најбоље екипе” веома тешку утакмицу. Нажалост наше девојке нису успеле да дођу до жељеног успеха. Прву утакмицу су одиграле против Гимназије „Палне Вереш” и завршиле са резултатом: 75-46 (13-27; 9-18; 8-14; 16-16)

Потом је уследила утакмица за 3. место. Овај пут је противник био тим Гимназије „Келчеи”. Наше девојке ни ову утакмицу нису завршиле победом. Тако да је резултат био следећи: 79-39 (18-34; 15-23; 6-22; -, -)

Професор и тренер Дејан Младеновић је о овим утакмицама изјавио следеће: „Нажалост на завршни турнир са екипом девојака Српске гимназије „Никола Тесла” нисмо могли у пуном саставу да изађемо на мегдан. Наше кошаркашице су првенствено из тог разлога доживеле два пораза и као четврто пласирани, завршили ово такмичење. У сваком случају ове утакмице са надмоћнијим екипама служиле су нам као искуство и мотив за још већи рад на тренинзима. Окрећемо се затвореном првенственом такмичењу као и пријатељским утакмицама које ће нам служити да наставимо што више да напредујемо и

да искусимо дражи разних такмичења. Све честитике девојкама на борбености и залагању. Уколико наставимо овако можемо се надати лепим резултатима у будућности!”

Излет деветака у Сентандреју

11.11.2019 | Наталија Томић, 9.6

У два наврата деветаци Српске гимназије „Никола Тесла” у Будимпешти ишли су у посету Сентандреје. Овај прелепи градић се налази на десној обали једног рукавца Дунава. Од Будимпеште до Сентандреје има 20-ак километара, односно неких 40 минута вожње. Али када крочите на његову калдрму, имате осећај да сте зашли миљама далеко и још бар два века уназад. Овај градић из бајке ми смо посетили као једнодневни излет.

Давно је још велики српски писац Јаков Игњатовић који је рођен у Сентандреји рекао: „И кад у Сент Андреји једном нестане Срба, а једном ће их нестати, онда ће им обронак дивних планина бити гроб, звук звона њихових храмова пропратиће их у вечност, а храмови ће остати као споменици њиховог духа и живота.”

Прошетали смо Сентандрејом и видели многобројне знаменитости. Прво смо посетили Српски црквени музеј који је недавно отворен. Музеј је место богатог памћења у коме смо могли да видимо експонате који улазе у сам врх српске црквене уметности. Музеј се налази на главном тргу у Сентандреји, у Препарандији (првој српској учитељској школи), чију обнову су

помогли Влада Мађарске и Министарство културе и информисања Србије. Стална поставка под називом „Српска црквена уметност у Мађарској“, на којој је представљен део црквеног блага које Епархија будимска чува, сакупљеног по читавој Мађарској, сведочи о присуству Срба на том простору пре и након Велике сеобе Срба 1690. године.

Овде се, између осталог, чува и најстарија рукописна књига настала у Будимској епархији. Основни и најважнији део са 109 листова исписан је на пергаменту у првој половини 14. века, а сачуван је и некадашњи заштитни лист задње корице са текстом с краја 13. века.

Слушали смо и о првом градоначелнику Сентандреје Евгенију Думчи, чија је спомен-плоча на мађарском и српском језику постављена на кући у којој је живео. На положају градоначелника налазио се 27 година и за то време значајно је допринео развоју града. Као градоначелник успео је да уради пуно корисних ствари за град: одводњавањем мочваре у атару града, добијене су нове оранице и парцеле за градњу. Потом је радио и на откупу шума. Допринео је отварању средњег суда и пореске управе, увођењу телеграфа, формирању градске штедионице, изградњи приградске железнице до Будимпеште, изградњи градске телефонске мреже и друго. Једна од главних улица у старом делу града понела је његово име.

Такође, неизоставан је био и српски Еснафски крст који се налази на Главном тргу ове варошице. Тај крст је подигло

Сентандрејско друштво 1763. године, након епидемије куге. Овај крст је под заштитом Унеска, а зашто је то тако било нам је јасно када смо га видели онако лепог у мермеру, украшеног кованим гвожђем. Он нам је био место наласка на крају излета.

После шетње уличним лавиринтима, вратили смо се у прошлост. Улице су попут временских машина које су нас водиле кроз бурну прошлост српских исељеника.

Ученици и професори Српске гимназије „Никола Тесла“ посетили Европски парламент

25.11.2019 | Урош Симић, 11.ц

Наш пут за Брисел који смо једва дочекали није почео баш тако лако. Иза њега стоји велика ангажованост и труд свих нас, ђака Српске гимназије „Никола Тесла“ у Будимпешти, Невене Деспотовић, Лазара Мандића и потписника ових редова, па је овакав успех, можда мало био и неочекиван. Када је коначно дошао тај дан и када смо се сви окупили на аеродрому, са посебном дозом задовољства смо чекали на наш лет за Брисел.

Огромно узбуђење и радост су преплавили све нас, и коначно смо сели у наш авион за Брисел. Авантура је почела. Предиван лет кроз облаке који у свима нама буди јединствен осећај и коначно слетање где нас дочекује возач који нас одводи до хотела. Сместили смо се у хотел у строгом центру Брисела. Одмах примећујемо да је Брисел велик и чист град. Затим одлазимо до Атомијума који је свако доживео на свој начин. Углавном смо сви били одушевљени. Касније одлазимо на заједничку вечеру

са професором Аленом Нађом и заменицом директора Аницом Пандуровић. За вечеру смо бирали посебне белгијске специјалитете и једва долазили до даха због укусне хране. Прво вече у Бриселу се завршава са прелепим утисцима, а већ сутра ујутру нас чекају нови обиласци и познанства којима се радујемо.

Јутро почиње тако што нас је сачекао-господин Абел Пастор и одвео у Амбасаду мисије Србије при Европској Унији. Тамо смо се упознали са шефицом мисије Аном Хрусановић и господином Милошем Тодоровићем. Имали смо врло занимљиве и конструктивне разговоре. Сви смо уживали у пријатном амбијенту и окружењу.

Затим смо отишли до Амбасаде Мађарске и упознали бившег ђака наше гимназије господина Алексу Харија Руса. С њим смо причали о нашим радовима и водили дебату на актуелну тему Брежита.

Касније смо посетили и чувени Европски парламент. Тада смо упознали и разговарали са представницама мађарске мањине у Европском парламенту а то су Андор Дели, Атила Новак и Абел Пастор. Бити на једном таквом месту и са врло значајним људима у сваком од нас је пробудио посебан доживљај.

После вечере смо искористили време и обишли Леополдову палату као и прелеп Брисел са свим његовим знаменитостима као што је Златни трг. За све нас Брисел је оставио посебан траг и невероватан осећај лепоте знаменитости и чудних боја и укуса које смо изгледа само тамо пронашли.

Свако од нас ће понети по неки сувенир, фотографију, а најлепши тренуци ће остати дубоку урезани у нашим срцима.

Кад речи добију крила

28.11.2019 | Славица Зељковић

Српски педагошки и методолошки центар је у петак, 22. новембра, у Српској школи „Никола Тесла” у Будимпешти, организовао такмичење у казивању поезије и прозе и истог дана су објављени резултати литерарног конкурса који је био расписан

током новембра. На овој, већ традиционалној манифестацији која је одржана под слоганом „Кад речи добију крила”, учествовало је 145 ученика из: Будимпеште, Сегедина, Бате, Батање, Деске, Сирига и Ловре са својим учитељима и професорима. Директорка школе, др Јованка Ластаћ је поздравила присутне и изразила своје задовољство што су се одазвали у тако великом броју, а затим је директорка Српског педагошког и методолошког центра, Јулијана Мијатовић Которчевић отворила манифестацију и охрабрила учеснике пред јавни наступ. Рекла је да је неговање језика и вештина казивања стихова јако важно и сваком од нас потребно. Пожелела је свима пријатан дан и лепо дружење уз српске песнике.

С обзиром на велики број пријављених ученика, такмичење се одвијао у пет група. Такмичари су се лепо спремили трудећи се да поштују правила као што су: изражајност, сугестивност и дикција и да пренесу мисаони и емотивни садржај песме. У групи од првог до другог разреда, прво место је освојила Миона Игњатовић из Сегедина, друго, Марија Ђорђејевски из Будимпеште, а треће Огњен Добрић из Будимпеште. У овој групи, која је била и најбројнија, похвале су добили: Никола Ђорђејев, Анастасија Мићић и Софија Јовановић. У категорији трећег и четвртог разреда победила је Теодора Камбер, друга је Ана Кереши, а трећа Хермина Стон. Посебне награде припале су Иви Ташковој и Теони Смиљанић. У старијој групи основаца, од петог до осмог разреда највишу оцену за рецитовање добила је Радмила Вуковић, друго место је припало Предрагу

Шимону и треће, Сари Остојић. Похвале су заслужили: Лили Надашди, Тамаш Конц и Мила Миљевић. И међу гимназијалцима била је јака конкуренција. Бојана Младеновић је прва, Ана Малушић је друга, а Марија Симић је трећа. Посебна награда је припала Марији Капичић. Такмичење је протекло у духу мотивисаности, залагања, талента и уживања у лепоти написаних и изговорених стихова.

Проглашени су и најуспешнији литерарни радови. Прво место је освојила Наталија Томић (тема: „На српском језику разговарам са муњама“, Никола Тесла, друго Дуња Јошић која је писала на исту тему, а треће Милица Илић (тема: „Ћирилица је велики допринос културној баштини Европе). Све три ученице су из деветог разреда Српске гимназије. Радови основаца, Саре Ковачевић и Лили Надашки су похваљени.

Комисија је врло задовољна квалитетом пристиглих литерарних радова од којих ће најуспешнији бити објављени на сајту школе, школском листу „Гимназијалац“ и у „Српским недељним новинама“. У плану је и да се сви радови штампају у посебном Зборнику.

Конкурс је био упућен за све школе са српским наставним језиком и за школе где се српски језик предаје као наставни предмет.

Директорка, Јулијана Мијатовић Которчевић је приликом доделе награда рекла:

„У време када су слабо развијене читалачке навике и када је тешко мотивисати ученике да читају и да пишу, врло сам поносна на наше вредне и даровите ученике. Радови су писани литерарно надахнуто у

форми прозних и песничких текстова. Био нам је циљ да их мотивишемо да на овај начин учествују у очувању српске културне баштине, посебно језика и писма. Сви приспели радови су писмени, ова информација би требала да буде подразумевајућа, али нажалост није. Млади све више комуницирају преко порука и друштвених мрежа, а тамо се, углавном не води много рачуна о правопису. Циљ је само да порука што пре стигне и да се „како тако“ разумемо. У школама као образовним и васпитним институцијама смо дужни да укажемо на ове негативне појаве, да негујемо навик да деца више читају и да поштују правила правописа. То су битни елементи за очување лепоте српског језика и писма. Захваљујем се ученицима и педагозима који су се ангажовали да данашња манифестација протекне успешно. Надамо се да ће се, продужити овакав вид такмичарског духа у казивању стихова и прозе и писању литерарних радова, рекла је директорка Центра.“

Свим такмичарима су уручене Захвалнице, а победницима књиге. Српска школа у Будимпешти, као домаћин, се максимално потрудила да организација буде добра. Ученица 11 разреда Гимназије, Борислава Цуцић је направила цртеж који је био плакат за манифестацију, проф. Зоран Меселција је одштамао дипломе и захвалнице, проф. ликовног Изабела Борза је са ученицима осмислила сцену према слогану „Кад речи добију крила.“ Захваљујући пријатној атмосфери, ученици ће памтити овај дан као један посебан у свом ђачком животу. Покровитељ догађаја је Српски педагошки и методолошки центар и Министарство за људске ресурсе-Фонд Бетлен Габор.

Јежићи спремају зимницу

28.11.2019 | В. С.

Најмлађа група Српског забавишта „Никола Тесла” у Будимпешти, припремала је туршију за предстојећу зиму. „Јежићи” су са различитим поврћем, које су претходно заједно припремали, пунили своје тегле за зимницу. Свако је стављао разноврсно поврће у теглу и уживали су у укусима истог. Све то уз разговор зашто је здраво и важно јести поврће.

За крај припреме, зимницу су зачинили бибером и лорововим листом. „Јежићи” су потом затворили своје тегле са спремљеном зимницом и понели их кући, како би, када дође зима, могли да уживају у витаминима.

Стручно усавршавање наставника

09.12.2019 | Д. Д.

У организацији Српског педагошког и методолошког центра на челу са Јулијаном Которчевић у Српском забавишту, основној школи, гимназији, колегијуму и библиотеци „Никола Тесла” у Будимпешти 25. и 26. новембра одржано је стручно усавршавање за васпитаче, учитељице наставнике и професоре у предшколској установи, основној школи и гимназији.

У понедељак 25. новембра са почетком у 15 часова у школској библиотеци су почела предавања за представнике предшколске установе. Предавање на тему „Рад са децом која се тешко прилагођавају” одржала је проф. др Биљана Стојановић, педагог и психотерапеут.

За учитељице ниже разреде основне школе понуђени су мултимедијални садржаји у настави природе и друштва коју је одржала доц. др Оливера Цекић, стручњак за методiku наставе природе и друштва. Потом је уследило предавање под насловом „Емоционални аспекти васпитног рада” психолога и психотерапеуте проф. др Радмиле Миловановић.

Истог дана одржано је и предавање „Древне математичке вештине у савременом образовању“ доцента др Ненада Вуловића, експерта за методiku наставе математике.

Тога поподнева у кабинету за српски језик и књижевност заинтересовани гимназијски професори су могли да прате веома занимљива предавања из области српске књижевности. У програму су биле понуђене две теме: „Наставни и ваннаставни аспекти тумачења Андрићевог романа „На Дрини ћуприја“, излагање др Вукосаве Живковић и „Проучавање романа „Сеобе“ Милоша Црњанског“, предавање мр Валентине Вукмировић Стефановић. Обе професорке предају у Земунској гимназији, која је дугогодишњи партнер наше школе у организовању усавршавања.

Ваља истаћи да је пре подне био одржан огледни час из књижевности у 9-ом разреду. Наставну јединицу „Илијада“ је обрадила Кристина Бекић, професорка српског језика и књижевности у Српској гимназији „Никола Тесла“ у Будимпешти.

Недуго потом директорка др Јованка Ластић поздравила је све присутне и одржала занимљиво предавање о структури и о васпитно-наставним циљевима српске школе у мађарској престоници. Након њеног предавања следиле су радионице на којима се разговарало о примени нових наставних помагала, уклапању дигиталних средстава у настави књижевности.

Следећег дана, у уторак, наставници су слушали излагање доц. др Ненада Вуловића, стручњака за методiku наставе мате-

матике са насловом: „Развијање језичких компетенција решавањем математичких задатака“. Нешто доцније следило је предавање „Интегративне активности у настави природе и друштва“ од стране доц. др Оливере Цекић, експерта за методiku наставе природе и друштва.

Истог поподнева за наставнике и професоре који предају природно математичке предмете предавање је одржала др Томка Миљановић, стручњак за методiku природно математичких предмета.

На крају другог дана проф. др Радмила Миловановић, психолог и психотерапеут је у кабинету за енглески језик говорила о менталном здрављу деце и младих.

У оквиру усавршавања гости су у пратњи својих домаћина посетили Сентандреју и обновљени Црквени музеј, као и некадашњи српски центар Пеште са задужбинама Саве Текелије, Наума и Јелене Бозде. Првог дана су гости и домаћини ради бољег упознавања и успостављања успешне сарадње провели једно дивно вече у лепој атмосфери на једном од бродова чаробне Будимпеште.

Радна субота у позоришту

12.12.2019 | Весна Чаглап

У суботу 7. децембра, након неколико одржаних часова, ученици 3. и 5. разреда су са својим учитељицама и наставницама били у Пештанском мађарском позоришту. Гледали су представу под називом Тундер Лала.

А прича иде овако: Краљица свих вила Ирис је била врло тужна, јер је стари врач Атерпатер хтео да је жени и буде отац њеном сину Лали. Слатки једнорог Гиги, који

увек говори само чисту истину је разгласио у краљевству да су Ирис и капетан Амалфи заљубљени, па је бес врача био још већи. У том мали Лала губи краљичина чаробна крила, а на Атерпатеровом чаробном рендгенском апарату се испоставља да Лала има људско срце.

Ова динамична бајка је приказана у виду мјузикла. Представа је била бесплатна, а ученици су били веома захвални на овој прилици.

Забава са Деда Мразом

14.12.2019 | Весна Чаплар

У среду 11. децембра у нашој школи је био Деда Мраз. На забаву су били позвани ученици од 1. до 4. разреда основне школе.

С обзиром да је најављен његов долазак, ученици су обукли црвене мајице или капице и с нестрпљењем га очекивали. Забава је почела уз познате ритмове и стихове дечјих песама у извођењу Ратка Краљевића. Када је атмосфера већ била загрејана, појавила се Снежана. Она је изгледала као права снежна принцеза, сва у белом, љупка и весела. Уз музику и игру је учење много лепше, па је тако она научила децу једну занимљиву игру која се зове Јелка, пахуља, јама. Деца су требала да прате њена упут-

ства речима, али је покретима покушавала да их збуни. Затим су сви заједно плесали. Када је журка већ достигла усијање, појавио се он, Деда Мраз! Својим порукама љубави и слоге, поздравио је децу и отпевао са њима песму Љубав је... Следило је фотографисање, а на крају је раздраганог деци поделио бомбоне.

Излет у Братиславу и Ђур

20.12.2019 | 9/0 и 9/ц разред

Прву радну суботу у децембру 9/0 и 9/ц разреди Српске гимназије „Никола Тесла“ у Будимпешти искористили су да посете главни град Словачке и мађарски град Ђур (Ђер) у пратњи својих разредних старешина: Кристине Бекић и Лазара Которчевића.

Братислава је од наше Будимпеште удаљена свега 180 км, па смо вожњу аутобусом једва и осетили. Главни град Словачке нас је дочекао сањиво и магловито. У јутарњем сивилу кренули смо горе до тврђаве. Сазнали смо да је изграђена у 9. веку и да је неколико пута обнављана.

Док смо се спуштали до центра града појавило се и сунце, прво стидљиво, па после све јаче да би коначно растерало маглу. У старом граду – гомила споменика, потврда о заједничком животу Мађара и Словака у Угарској краљевини, у Хабзбуршкој царевини и на крају у Аустроугарској монархији: биста Франца Листа, чувеног мађарског композитора, зграда скупштине која је за време турске окупације Будима била и Угарски парламент. Ако неко пажљиво

проучи карту Братиславе, откриће и улицу Вука Стефановића Караџића, Доситеја Обрадовића, Јана Колара, трагове заслужних представника некадашње лепе идеје панславизма.

Центар града је сав у божићном расположењу. Иако је хладно, словачка престоница је препуна туриста. Сви разгледају шарене тезге, слушају веселе божићне песме. Шетајући поред древних зграда наишли смо на један пролаз за који се тврди, како смо сазнали од нашег професора, уколико девојка прође кроз њега причајући, никада се неће удати. Према томе, девојке, опрез у центру Братиславе!

У раним послеподневним сатима наставили смо пут до Ђура, лепог градића на обали реке Рајке. Још у давно минулим временима пре Велике сеобе Срби су стигли чак до овог места и саградили цркву посвећену Светом Николи коју смо и ми посетили.

И још један божићни вашар, можда још светлији, веселији од оног претходног. Како је падао мрак, упалила су се светла, шарени украси, замирисале су кобасице, чај у кувано вино. У том претпразничком амбијенту сви смо осетили дух надлазећег Божића, најлепшег породичног празника. Пуни утисака са осмесима на лицима вратили смо се у вечерњим сатима у Будимпешту.

Божихна прослава основаца

20.12.2019 | Весна Чаплар

У уторак, 17. децембра, након заједничке приредбе целе наше школе, ученици од 1. до 6. разреда су имали прославу Божића у школској аули. Приредба је замишљена као радионица за израду украса за јелку, а пре тога су ученици 5. и 6. разреда одржали презентацију о Божићу и обичајима везаним за тај празник. Овом слављу су се придружили ученици из наших школа у Ловри, Десци и Сегедину. Док су ученици уз асистенцију учитељица правили украсе, послужени су им чај, воће, салон бомбоне... Када су украси били готови, следило је украшавање заједничке јелке. Славље се завршило игром и плесом уз звуке хармонике и у празничном расположењу.

Хајде да заједно растемо

31.01.2020 | Славица Зељковић

Уочи зимског распуста, у организацији ученика Бачког дома „Никола Тесла“, у Текелијануму је одржано књижево вече „Хајде да заједно растемо“. Ученици су сами

осмислили програм на коме је поред читања литерарних радова, било рецитовања, свирања и препорука „Читалачког клуба“ за нове књиге. Пријатно вече уз слаткише и дружење била је одлична прилика да секције Ћачког дома представе део својих активности. Прочитани су најуспешнији литерарни радови са конкурса Српског педагошког и методолошког центра, изведене су победничке рецитације са недавног такмичења у лепом казивању прозе и поезије, публика је чула музичке нумере које је извела Јана Чоловић на флаути и Анастасија Буквић на гитари. Литерарне радове су читале Наталија Томић, Дуња Јошић и Милица Илић. Првонаграђену „Љубавну песму“ говорила је Бојана Младеновић, другонаграђену „Баш ме брига“, Марта Јовановић и трећенаграђену „Неке песме су о теби“, рецитовала је Марија Симић. Јана Васић и Јана Чоловић су испред секције Читалачког клуба предложиле занимљиве књиге које би могле улепшати зимски распуст. Програм су водили Ленка Кипријановић и Вања Павловић.

Ово је само једна од активности у раду са децом која има за циљ да подстакне ученике да уживају у лепоти књижевности, да се популаризује књига и читање, проширује знање стечено кроз различите предмете. Ученици су имали несвакидашњи естетски доживљај, а верујемо да је књижевно вече охрабрило и друге ученике да пишу, рецитују и да причају о прочитаним књигама. Српска самоуправа шестог кварта се постарала да учесници и публика буду почашћени по завршетку програма.

Неговање божићних обичаја

31.01.2020 | Д. Д.

Традиционало у Српском забавишту, основној школи, гимназији, колегијуму и библиотеци „Никола Тесла“ у Будимпешти пре почетка зимског распуста одржава се божићни програм. Овога пута овај важан задатак поверен је ђацима три одељења 9. разреда. Божићни програм је осмислила и увежбала Кристина Бекић, шеф актива српског језика и књижевности.

Ученици су недељама увежбавали пригодан програм за традиционално лепо свечаност. Професорку Кристину Бекић, која је уложила много труда, подржали су и разредници других одељења 9. разреда, Моника Бекчић и Ален Нађ.

Дана 17. децембра у препуној и лепо декорисаној сали физичког васпитања два пута је изведен пригодан програм.

Тој лепој свечаности присуствовали су и ђаци из Ловре, Сегедина и Деске.

Приликом првог извођења свечаност су отворили забавиштарци, најмлађи чланови наше васпитно-образовне установе на Тргу ружа. Они су раздрагано декламовали песме о Божићу. Њима су се доцније прикључили и ученици нижих разреда основне школе који су такође рецитовали и певали пригодне песме. Школски хор под диригентском палицом професорке Оливере Младеновић Мунишић лепо је извео познату песму „Божић, Божић светли дан“ потпомогнут звонким гласовима ксилофона другара, талентованих ученика наше основне школе.

Потом је уследио програм наших гимназијалаца. Они су приказали како се данас и како се негда славио Божић. Имали смо једну кепу причу девојчице која посећује своју другарицу где се, срећом, још увек негују стари обичаји. Било је то и лепог извођења популарне божићне песме на флаути и виолони. Затим су деветаци приказали усмену народну поезију која традиционално везује за дан Рођења Исуса Христа. Било је ту примера како се слави Божић у Црној Гори, у Србији и у северном делу наше матичен земље у Војводини. Публици је пружена могићност да се упознаје и са старим обичајем коринђања, када деца обилазећи домаћинства у селу укућанима песмом честитају Рождество Христово. Они их пак заузврат дарују, јабуком, орасима, новцем.

Није могла да прође свечаност а да се не прикажу народни ритуали који се везују за Бадњи дан и Бадње вече.

Програм је завршен божићним тропаром „Рождество Твоје Христe Боже наш“.

Исти програм, без учешћа најмлађих, приказан је и гимназијалцима који је изведен после наставе у ранопоподневним часовима. Веома лепа пригодна декорација којом је улепшана сцена хвалила је таленат професорке Изабеле Борзе.

После програма на дворишту наше школе паљен је бадњак. Након тога поподне је настављено у сали за физичку културу уз богат избор воћа, слаткиша, чаја и неизоставне музике. Када је професор Милан Дујмов затражио и повео коло, цела сала је скочила на ноге. Низала су се популарна кола на велику радост наших ђака и њихових професора. За запослене у Српске школе у Будимпешти у професорској зборници припремљена је веома лепа и богата трпеза.

Једнодневни излет у Сентандреју

31.01.2020

У два наврата деветаци Српске гимназије „Никола Тесла“ у Будимпешти ишли су у посету Сентандреје. Овај прелепи

градић се налази на десној обали једног рукавца Дунава. Од Будимпеште до Сентандреје има 20-ак километара, односно неких 40 минута војње приградском железницом. Али када крочите на његову калдрму, имате осећај да сте зашли миљама далеко и још бар два века уназад. Овај градић из бајке ми смо посетили као једнодневни излет.

Давно је још велики српски писац Јаков Игњатовић који је рођен у Сент Андреји рекао: „И кад у Сент Андреји једном нестане Срба, а једном ће их нестати, онда ће им обронак дивних планина бити гроб, звук звона њихових храмова пропратиће их у вечност, а храмови ће остати као споменици њиховог духа и живота.”

Прошетали смо Сентандрејом и видели многобројне знаменитости. Прво смо посетили Српски црквени музеј који је недавно отворен. Музеј је место богатог памћења у коме смо могли да видимо експонате који улазе у сам врх српске црквене уметности. Музеј се налази на главном тргу у Сентандреји, у Препарандији (првој српској учитељској школи), чију обнову су помогли Влада Мађарске и Министарство културе и информисања Србије. Стална поставка под називом „Српска црквена уметност у Мађарској”, на којој је представљен део црквеног блага које Будимска епархија чува, сакупљеног по читавој Мађарској, сведочи о присуству Срба на том простору пре и након Велике сеобе Срба 1690. под вођством патријарха Арсенија Чарнојевића.

Овде се, између осталог, чува и најстарија рукописна књига настала у Будимској

епархији. Основни и најважнији део са 109 листова исписан је на пергаменту у првој половини 14. века, а сачуван је и некадашњи заштитни лист задње корице са текстом с краја 13. века.

Слушали смо и о првом градоначелнику Сентандреје који је био Евгеније Думча, чија је спомен-плоча на мађарском и српском језику постављена на кући у којој је живео. На положају градоначелника налазио се 27 година и за то време значајно је допринео развоју града. Као градоначелник успео је да уради пуно корисних ствари за град: одводњавањем мочваре у атару града, добијено је нових ораница и парцела за градњу; радио је на откупу шума, допринео отварању среског суда и пореске управе, увођењу телеграфа, формирању градске штедионице, изградње приградске железнице до Будимпеште, изградња градске телефонске мреже и друго. Једна од главних улица у старом делу града понела је његово име.

Такође, неизоставан је био и српски Еснафски крст који се налази на главном тргу Сентандреје. Тај крст је подигло Сентандрејско друштво 1763. године, након епидемије куге. Овај крст је под заштитом Унеска, а зашто је то тако, било нам је јасно када смо га видели онако лепог у мермеру украшеног кованим гвожђем. Он нам је био место наласка на крају излета.

После шетње уличним лавиринтима, вратили смо се у прошлост. Улице су попут временских машина које су нас водиле кроз бурну прошлост српских иселјеника.

На градском клизалишту

31.01.2020 | Наталија Томић, 9/6

Након петдугих, радних дана, приводимо седмицу крају, такође радно. За разреде 9/а, 9/б и 10/ц, друга субота у децембру је била радна субота. Од неколико предлога како ћемо је провести, највише нам се допао предлог да посетимо градско клизалиште. Али, децембарска субота, осванула је тмурна, хладна и кишовита. Небо над Будимпештом је било тамносиво. Претило је да ће нарушити планове и жеље.

У исто време, близу Дунава, из Текелијанума и из женског дома у Улици руже, крећу ученици Српске гимназије „Никола Тесла“ ка Тргу хероја.

Трг хероја је један од главних тргова Будимпеште и део светске баштине Унеска. Централни део трга је споменик са статуама истакнутих личности мађарске историје. У своје време они су се борили за оснивање државе Мађарске, а сада чувају најлепши део Будимпеште, градски парк односно Варошлигет. Са леве стране је Музеј лепих уметности а са десне Палата уметности. Ове грађевине формирају улаз у градски парк.

Испред нас се назире врхови замка Vajdahunyad. Као да се приближавамослици из неке књиге са зимским бајкама. Високи, оштри кровови замка, усецају се у облаке, а испред замка, равна, снежна, белина. Стижемо, гледајући у небо, и ишчекујући да ће нас време послужити. Обувамо плаве сличуге, радујемо се дружењу, а онда нас додатно обрадује понеки сунчев зрак. И један по један, испочетка стидљиво,

сунчеви зраци све јаче обасјавају клизалиште и ову прелепу дружину.

Наредних неколико сати уживали смо у вратоломијама, гуркању, сликању...

Те суботе смо стварали прелепе заједничке успомене. Носићемо их од Градског парка преко Трга хероја, до наших школских домова, па још даље - до родних градова. Велике и дугачке путеве ћемо прећи, али ове успомене никада нећемо изгубити, јер их чувамо у срцу.

Божих у Ловри

31.01.2020

У ловранском забавишту, од средине децембра су одржана бројна пригодна догађања и сусрети, који су код деце будили радост, и исекивања како проведених дана у вртићу, тако и предстојећих празника. Међу овим дешавањима, убраја се Божићна радионица, дочек Деда Мраза, како и посета породичне радионице у Кишкунлацхази.

Месец децембар је био пун радости забавиштанаца у Ловри. Дечицу је и ове године посетио Деда Мраз, којег су чекала са великим узбуђењем. Данима, деца су се припремала за дочек несвакидашњег госта.

Пригодан програм малишана у Ловри забрујао је дечјим песмама и рецитацијама. Деца су уз песму и игру, и осмехом на лицу, имала прилику да проведу време са Дедом Мразом, који им је пожелео срећно детињство и обострану љубав.

Након програма, деца су испратила госта, уз позив да им дође и следеће године. Поред поклона Деда Мраза забавиштарци су и добили плишаног Снешка Белића, који је имао на себи њихова имена.

Дружење са Деда Мразом протекло је у веселој и разиграној атмосфери.

Забавиштарцима се пружила прилика да посете породичну радионицу Нађ, етно кућу стару двеста година у Кишкунлацхазу. У кући је постављена и мања изложба старих алата и многих средстава која су се пре користила у домаћинствима. Дечица су након обиласка етно куће имала могућност да припреме разне слаткише, које су после испекли у старој пећи. Они су најпре замесили тесто, од којег су обликовали разне форме и након обликовања украсили су их сувим грожђем, орасима, да би их након тога испекли. На самом крају, уследио је и најочекиванији део, тј. дегустација колача. Многа деца су формирала од колача и свој знак из забавишта, а вишак колача су понели кући својим родитељима. На поласку домаћини су даривали малишане поклончићима, који су били накити за јелке, и мале свећице.

Низ програма у ловранском забавишту пред сам крај године завршен је заједничком радионицом деце и њихових родитеља. Божићна радионица увек донесе посебну радост у срца свих нас, заједно смо уживали израђујући дивне украсе. Атмосфера на радионици је била изврсна, деца су била пресрећна, пошто су родитељи својим до-

ласком и интересовањем одушевили своју децу.

Оваква дружења дају целовитост дететовом боравку у забавишту, осећај сигурности и задовољства.

Испуњено обећање – уручене поклон-књиге школској библиотеци

31.01.2020 | Д. Д.

Боравећи у Будимпешти као учесник III Демографског самита Александар Вучић, председник Републике Србије је 5. септембра 2019. године посетио и Српско забавиште, основну школу, гимназију, колегијум и библиотеку „Никола Тесла” у Будимпешти. Том приликом дао је обећање да ће ускоро за школску библиотеку послати контингент књига.

На велико задовољство ђака српске школе на Тргу ружа дато обећање је испуњено. Дана 24. јануара Иван Тодоров, амбасадор Републике Србије у Будимпеш-

ти, посетио је нашу школу и свечано уручио поклон-књиге председника Вучића.

Потом је амбасадор Иван Тодоров директорки др Јованки Ластих предао службено писмо председника Србије у којем је писало следеће: „Када сам вас посетио прошле године на мене сте оставили незабораван утисак. Ваша енергија, преданост и посвећеност раду могу бити пример свима нама како треба да се односимо према свом послу и дужностима. Као што сам вам тада обећао – да ћу вам послати књига – то сада и чиним. Надам се да ће вам ови наслови бити занимљиви и да ће вас навести да учите више и боље. Зато је моја једина порука за вас: учите! Знање је највеће богатство које се стиче и вредност коју вам нико не може одузети. Учите и када вам је тешко, када сте заљубљени, када сте тужни; учите и када не будете имали резултата. Учењем и упорним радом ћете научити да побеђујете и савладавате све проблеме у животу!

Мој посао је такав да ми не оставља простора да данас будем са вама, али будите уверени да сам целим својим духом са вама.

Од срца вам желим срећан празник Св. Саве, српског учитеља и просветитеља. Желим вам добро здравље, успех у раду и најбоље резултате у школовању!”

Директорка др Јованка Ластих се захвалила на лепом, корисном и драгоценом поклону и изразила жељу за наставак успешне сарадње.

Вредне књиге (ради се о пар стотина наслова) улазе у фонд српске библиотеке на Тргу ружа и од данас служе и пружају могућност бољем упознавању наше националне историје, књижевности, традиције и културе уопште.

Свети Сава – школска слава!

31.01.2020 | Д. Д.

Ове године због великог броја ученика Српско забавиште, основна школа, гимназија, колегијум и библиотека „Никола Тесла“ у Будимпешти свечани програм по-

водом наступајућег празника Светог Саве приредило је у сали за физичко васпитање. Лепо осмишљени и изведени програм приређен је 23. јануара, у четвртак, после наставе са почетком у 15 часова.

Традиционално, обележавање школске славе започето је тропаром Светог Саве у извођењу школског хора под диригентском палицом професорке Оливере Младеновић Мунишић. Одмах затим часни оци, јеромонах Варнава Кнежевић, о. Зоран Остојић, парох будимпештански, о. Никола Почуча и о. Зоран Живић, вероучитељ наше школе и парох калашки уз саслужење ђакона Стефана Милисавића обавили су призивање Светог Духа и молебан за ученике, васпитаче, учитељице, наставнице и професоре наше васпитно-образовне установе у главном граду Мађарске, а недуго потом осветили су и пререзали славски колач.

Свечану беседу о значају улоге Светог Саве, првог српског архиепископа и просветитеља у културном и националном наслеђу као духовној традицији српског народа, одржао је о. Никола Почуча, свештеник који служи у Будимпешти.

Свечаност је својим присуством увеличала Биљана Гутић Бјелица, амбасадор Босне и Херцеговине у Будимпешти, Дејана Ђукић, конзул Републике Србије у Мађарској и Вера Пејић Сутор, председница Самоуправе Срба у Мађарској.

По устаљеном обичају пригодни програм је завршен светосавском химном „Ускликнимо с љубављу Светитељу Сави“ у извођењу хора Српске гимназије. Након тога ученицима је дељено кољиво и по парче славског колача.

На сам дан празника Светог Саве ученици наше школе, предвођени својим просветарима, присуствовали су светој литургији у будимпештанском српско-православном саборном храму Светог Великомученика Георгија.

На крају архијерејске литургије Његово преосвештенство Лукијан, епископ будимски је у име Његове светости Иринеја, патријарха српског и чланова Светог архијерејског Синода Српске православне цркве уручио је др Јованки Ластих, директорки

Српског забавишта, основне школе, гимназије, колегијума и библиотеке „Никола Тесла” у Будимпешти „Орден Светог Саве другог степена”.

По устаљеној традицији светосавски кумови су и овом приликом били ђаци 12. разреда Српске гимназије „Никола Тесла” на челу са својим разредним старешинама Светланом Чемерикић Кучера, Весном Бабић Седлачек и Андрејом Мештер Апјок. Дванаестаци су, придржавајући се древних обичаја, припремили славски колач и кољиво. Послужење је после свете литургије приређено у сали месне црквене општине.

Маскенбал основаца

11.02.2020 | Весна Чаплар

Један од најрадоснијих догађаја за млађе основце јесте свакако школски маскенбал, који су сви ишчекивали са нерпљењем.

Како се ближи крај зиме, тако наступају традиционални балови под маскама, везани за обичаје различитих култура и нација. Оно што је свима заједничко, јесте да се празнују уочи ускршњег поста, а обележавају их живописне маске и ведро раположење уз музику.

У том ведром духу, у будимпештанској српској школи маскенбал се одржао, као и сваке године, уз учешће ученика од 1. до 6. разреда. Овогодишњи маскенбал је био осмишљен тако да је сваки разред први део бала под маскама провео у својој учионици уз плес и послужење. У наставку, ученици су прешли у школску аулу, окићену дечјим радовима и украсима. Следило је представљање маски које су биле врло живописне и домишљате. Свако је са поносом приказао свој лик, а дечји осмеси су испунили целу просторију. Након појединачног представљања маски, следио је зајенички плес свих учесника маскенбала уз веселе ритмове познатих песама.

Овогодишњи маскенбал је завршен поделом диплома за учешће и послуженим крофнама, које су, такође, део обичаја везаних за машкаре.

Директорка др Јованка Ластић награђена Орденом Светог Саве другог степена

18.02.2020 | Д. Д.

На крају архијерејске литургије у будимпештанском саборном храму Светог

Георгија на сам дан Светог Саве Његово преосвештенство Лукијан, епископ будимски и администратор темишварски је у име Његове светости Иринеја, патријарха српског и чланова Светог архијерејског Синода Српске православне цркве др Јованки Ластих, директорки Српског забавишта, основне школе, гимназије, колегијума и библиотеке „Никола Тесла“ у Будимпешти уручио Орден Светог Саве другог степена.

Приликом посете наше школе на Тргу ружа првих дана септембра 2019. године, Његова светост Иринеј, патријарх српски је веома похвално говорио о раду нашег училишта у самом центру мађарске престонице. Он је нагласио да је одушљевљен са условима рада а изнад свега са оданошћу према свом позиву овдашњих васпитно-образовних прегалника. Патријарх Иринеј је одмах приметио да у нашој школи влада ред, дисциплина и да се врши предани рад на васпитању и подучавању младих нараштаја српске мањине у Мађарској па и много шире.

Одушевљен свим оним што је овде видео и чуо, патријарх Иринеј је са Светим синодом донео одлуку о додели Ордена Светог Саве другог степена директорки Српске школе у Будимпешти.

Директорка др Јованка Ластих је приликом уручења ордена рекла следеће: „Била сам врло ганута што сам пред толиким светом добила овако високо одликовање, уз толико похвалних речи. Наравно да то није само моја заслуга, него и оних који су данас испунили цркву, а то су моје колеге, педагози и ђаци наше школе, који ову шко-

лу чине посебном и који су заслужни што се у последњих десетак година тако интензивно развијамо. Моја улога је била у томе што сам усмеравала рад и била отворена за све новине. Посебно сам била дирнута, јер би моји родитељи, који, нажалост, нису више међу живима: мајка Софија, рођена Шошић, која је преко тридесет година била педагог у тој школи где сам ја директор, и мој отац Војислав Ластих, који је целог свог живота био национално свестан и увек је радио за интерес српске заједнице у Мађарској, били веома поносни на мене.”

Свечано обележен Дан државности Србије

18.02.2020 | Д. Д.

Дана 15. фебруара у сали за физичко васпитање Српског забавишта, основне школе, гимназије, колегијума и библиотеке „Никола Тесла“ у Будимпешти ученици са својим разредним старешинама окупали су се после наставе да присуствују свечаности поводом обележавања Дана државности Србије. Овај државни празник се у Србији прослављао до 1918. године, а поново се одржава од 2002. године. Тај датум осим црквеног празника Сретење Господње уједно нас подсећа и на почетак Првог српског устанка под вођством војводе Карађорђа Петровића а такође и Дан уставности Србије.

Свечаност је почела наступом хора који је под диригентском палицом професорице Оливере Младеновић Мунишић извео српску националну химну „Боже правде“. Потом су ученици 10.а разреда Милена Прчић, Тамара Пап, Нађа Ибрахим, Миона Мејић, Ангелина Цигурски, Исидора Ва-

сиљковић, Бјанка Кривокапић и Марко Јокић извели лепо примпремљени програм. Ученици су слушаоце подсетили на све важније догађаје Првог српског устанка који је избио у Орашцу 1804. године. Успут су пуштани слајдови о важним дешавањима а такође и портрети водећих личности тога доба. Све је то било попраћено одлично изабраном музичком подлогом. На самом почетку зачула се енергична мелодија турског војног марша, а потом су уследили инсерти познатих српских родољубивих песама као „Оро кликће са висине!“ „Хајте, хајте, Срби устајте!“, „Радо иде Србин у војнике“, „Ој, војводо Синђелићу!“, „Играле се делије“, „Нико нема што Србин имаде“.

Потом су се ђаци присетили и Другог српског устанка у Такову који је под подигнут на Цвети 1815. године под вођством кнеза Милоша Обреновића.

А на самом крају програма није изостављена ни 1835. година када је у Србији, заслугом Димитрија Давидовића, родом из Земуна, написан и проглашен „Устав Књажевства Србије, издан и заклетвом потврђен о Сретенској скупштини“, данас познатији као „Сретењски устав“ један од најдемократских устава тадашње Европе.

Програм веома успешне свечаности осмислио је и увежбао професор историје Милан Дујмов, разредни старешина 10.а разреда. Декорацију је урадила професорка Изабела Борза. За музичку технику и озвучење био је задужен Золтан Балог.

На крају свечаности прославу је још једном увеличао и школски хор који је лепо извео дирљиву патриотску песму „Ово је Србија“.

Свечаност „Предаја пантљика“ генерације 2016-2020

18.02.2020 | Д. Д.

По свему судећи најсвечанији догађај током гимназијског школовања јесте неизоставна свечаност „Предаја пантљика“ чиме ученици 12. разреда симболично ступају у ред матураната. Ова традиција потиче из 1830. године када је у Шелмецбањи (данас Банска Штијавница) организована прва свечаност таквог типа. Тада је она носила назив „валетање“, по латинској речи „Valete“ што значи „Живите срећно!“ Матуранти су се већ и тада китили пантљикама (тракама) које су симболисале чин растанка.

Ове године је ова важна манифестација приређена у Културном центру МОМ у Будиму. Ученици 11. разреда Српске гимназије „Никола Тесла“ у Будимпешти уложили су много труда да се ова свечаност одржи на достојан начин.

У суботу, 15. фебруара, са почетком у 19 часова у препуној сали зачули су се први звуци свечаног програма. Ову приредбу су својим присуством увеличали Иван Тодоров, амбасадор Републике Србије у Будимпешти и Вера Пејић Сутор, председница Самоуправе Срба у Мађарској.

Присутне су поздравили водитељи програма Аница Шијаковић и Марко Планк најављујући редослед програма. Уследила је додела пантљика уз пратњу пријатне музичке подлоге и пуштања слајдова слика матураната из раног детињства. Осим слављеника на сцену су ступиле и разредне старешине Андреа Мештер Апјок, Вес-

на Бабић Седлачек и Светлана Чемериќић Кучера у пратњи разредника у ђачком дому Драгане Меселџије, Лазара Которчевића и Славице Зељковић.

Потом су представнице сва три одељења 12. разреда Бојана Младеновић, Босилка Фекете, Љиљана Ковјанић и Ана Добрић прочитале своје говоре на српском и мађарском језику. Овом приликом издвојићемо детаљ из беседе Бојане Младеновић, 12.б разреда: „Одавде свако почиње да трага за својом срећом. Са овог места одлазимо, свако својим путем, свако своје циљу. Желим вам сву срећу, заиста, и да једног дана, када се опет видимо, чујем да су неки од вас постали лекари, архитекте, инжењери или пак оперски певачи у Миланској Скали. Ова животна епоха се затвара, али креће и ново поглавље, у ком можда нећемо бити ми, неће бити буђења у нашим домским собама, заједничког ручка за оним нашим столом, али ће увек остати сећање на нас. Ми који смо били знани као миран разред, разред пун филозофа, али опет разред добрих људи које ћу чувати на дну свог џепа ма где год се расули по свету.”

После дирљивих речи присутнима и слављеницима обратила се директорка др Јованка Ластих која је поред осталог рекла и следеће: „Драги матуранти, пошто-

вани родитељи драги гости, опет смо ту на овој бини. Увек смо пуни узбуђења и веома је тешко говорити. Не знам како се вама чини, али мени се чини да ових четири године једне генерације траје све краће и краће. Као да је јуче било када су неки од вас полагали пријемни испит. (...) Ово што сте код нас научили нисте могли ни где другде на свету да научите, не зато што смо толико паметни, добри и савршени, знамо да нисмо. Једноставно цела прича наше школе, постојање наше школе овде у Мађарској, ваша заинтересованост да дођете код нас, а и за оне који су већ наши ђаци били, да се упознају и са вама и са целом причом, мислим да чине једну целину. Врло је важно да имате један чврст систем вредности којим ћете кренути у живот, и ако се држите тог система вредности сигурно ћете успети.”

После беседе директорке Српског забавишта, основне школе, гимназије, колегијума и библиотеке „Никола Тесла“ у Будимпешти следио је програм 11. разреда. Једанаестаци су свој програм осмислили као мозаичну представу о сусрету бивших ђака који се присећају минулих гимназијских дана и припреме за тадашњу „Предају пантљика“. Софија Цветковић, Софија Трифуновић, Димитрије Мановски, Ана Русмир, Обрад Дабовић и Лука Балаж су одлично глумили бивше ђаке. Прво су се присетили модерног плеса који су овом приликом извели Ана Вулећић, Јаков Иваница, Дејан Јунгић и Марко Балажевић. Одмах иза њих Марта Јовановић је својом рецитацијом песме Мирослава Антића „Неповратна песма“ просто очарала публику. Затим су кошаркаши Алекса Југовић, Петар Јовић, Милан Вукичевић, Душан Ачански, Вељко Ђокић су подсетили на успехе наших младих спортиста. Одмах после новог присећања приказан је час фолклора. То је био прилика да се покаже како многи наши ђаци не успевају да науче ни основне кораке кола. Бројни су одустали, али зато су мајсторски одиграли Велико коло Вељко Круљ, Тамара Зечак, Александра Поповић, Борислава Цуцић и Лазар Мандић.

При крају програма Душан Ачански је на гитари извео дивну мелодију Исака Албениза „Астуриас” коју су, нимало случајно, прекинуле девојке Ленка Кипријановић, Андреа Аксентијевић, Теодора Шобот, Марта Јовановић, Тамара Зечак, Борислава Цуцић и Мила Божић. Оне су том приликом приказале занимљиву кореографију и отпевале у пратњи Душанове гитаре популарну песму „Пољупци” од Фламингоса.

Програм једанаестака завршен је беседом Теодоре Радан и Дениса Копуновића на српском и мађарском језику из којег издвајамо: „Погледајте! Сада стојите поносни, и испред себе видите успех, и пријатеље за цео живот. Успели сте да догурате до овог дана, који сте пре четири године себи зацртали као највећи циљ. Сада већ хитате ка оним вишим циљевима, а ми знамо да сте спремни за то, јер Боже мој, преживели сте СОШИГ, а то значи ништа вам више не може тешко пасти! Без суза, ваша књига звана „Живот” се наставља, једино се окреће једно ново поглавље, а ми верујемо у вас!”

Говор је заједнички плод Ане Русмир, Александре Поповић и Јоване Жугић. Најзаслужнија ученица која је својим трудом и залагањем највише допринела успеху програма 11. разреда јесте Јована Жугић.

Око целокупне организације и реализације „Предаје пантљика”, а посебно око програма 11. разреда, највише се ангажовао професор Драгомир Дујмов, разредни старешина 11.ц разреда.

Затим је следио најузбудљивији момент вечери – наступ слављеника. Матуранти су фрапантно изводили елегантне валцере и енергичне модерне плесове. Разне, веома успешне кореографије задивиле су многобројну публику.

На самом крају дванаестаци су уручили букете цвећа и пригодне поклоне директорки др Јованки Ластих, заменицима Ксенији Сушић Марков, Јулијани Которчевић, Аници Пандуровић, разредним старешинама, и кореографима Ани Маргушић, Душану Вуковићу и Еви Кардош. Овде ваља истаћи да су кореографију плесова 12.а разреда осмиле и увежбале ученице Габријела Варади, Нина Кнежевић и Лара Камаси.

Незаборавно вече завршено је заједничким плесом матураната и њихових родитеља.

Одржан маскенбал у Српској школи у Ловри

26.02.2020 | Славица Зељковић

Удружени забавиштанци и школарци су средином фебруара организовали маскенбал у Српској школи у Ловри. Маске су се већ раније, данима припремали под велом тајне, јер су на дан приредбе требале да буду изненађење. И биле су. Дечија машта је невероватна.

Креативни и вешти у имитирању, представљали су ликове из популарних дечијих филмова, играних и цртаних. Већина маски, била је направљена од амбалаже, уз добру шминку и костиме, ђаци су организовали праву журку у којој су се сви добро осећали. Посебан аплауз припао је Дамјану Димитровићу, Дарку Карагићу и Зорици Васин. Дамјан је био прерушен у свог омиљеног филмског јунака Анула, Дарко је

био покретна лега коцкица а мала Зорица се декорисала као Индијанка. Био је ту и један строги професор математике заједно са Робин Худом, гусарем, принцезама и мачкицама. Деца су истински уживала јер се цео догађај претворио у одличну забаву уз песму и игру. Слатко послужење и сокове припремили су родитељи. Иначе, маскенбали су древни празници ишчекивања пролећа и везују се за Покладе. У том временском периоду, одржавају се балови, различити видови забаве и народних обичаја.

Обележен Међународни дан матерњег језика

26.02.2020 | Д. Д.

Актив српског језика и књижевности Српске гимназије „Никола Тесла“ у Будимпешти сваке године на достојан начин обележава Међународни дан матерњег језика. Тако је то било и у преподневним часовима тог сунчаног 25. фебруара. Професорка Кристина Бекић, шеф српског актива наше средње школе осмислила је занимљиву тему за овогодишњу манифестацију: „Дигитализација књижевности.“

На самом почетку сусрета окупљенима, а међу њима и присутним професорима Изабелом Данко, Ерики Котхенц, Катарини Басарић и Драгомиру Дујмову, у кабинету за српски језик и књижевност обратила се професорка Кристина Бекић. Из њене беседе издвајамо следећи део: „Данас у свету постоји око седам хиљада језика. Свакоме је неки језик матерњи. Матерњи језик је

део културног идентитета једног народа, тачка препознавања, различитости, али и толеранције и разумевања. То је језик који људи најпре науче. Њега усвајамо природно, у средини у којој одрастамо. Матерњи језик је наслеђе које припада сваком појединцу и нико нема право одузети то наслеђе никоме. Исто тако, љубав према матерњем језику не сме нас спречити у томе да учимо стране језике.

Окупљенима се обратила и професорка Изабела Данко која је нагласила важност читања. „Читање је битно не само да би уживали у уметничком делу, оно је неопходно и за ментално здравље“, истакла је у свом говору професорка Изабела. На самом крају ове манифестације ђаци су могли да образложе предности читања и гледања филма. Ученицима је потом професорка Бекић уручила захвалнице и мајице и понудила их питом, тортом и соковима.

Овогодишњи Дан матерњег језика је био веома занимљив и пун интересантних примедба, упоређења и анализа књижевних дела и филмских адаптација истих.

Маскенбал са најмлађима

09.03.2020 | Виолета Станчић

Још један традиционални маскенбал је одржан у Српском забавишту „Никола Тесла” у Будимпешти.

Како би полако испратили зиму и кренули у сусрет пролећу, забавиштанци су маскенбал, као и до сад, одржали крајем фебруара. Овај догађај је за децу веома битан, па самим тим са родитељима су припремали или су пак самостално правили различите костиме и маске. Родитељи су такође имали могућност да се маскирају и покажу своју креативност.

Међу маскама су били Сунђер Боб, Мајкл Џексон, медвед, вештица, по која принцеза и спајдермен као и многе друге занимљиве маске.

Маскенбал је одржан у аули Српског забавишта, основне школе, гимназије, колегијума и библиотеке „Никола Тесла” на Тргу ружа, а програм је водила васпитачица Катарина Тричковић која је такође помагала деци да представе своју маску изласком на бину.

За крај су све три узрасне групе, заједно са својим васпитачима – група „Јежићи”

васпитачи Виолета Станчић и Марко Гажић, тетица Агнеш Рац Кајтар, група „Пуџићи” васпитачице Вера Криваћевић и Ивана Шимпрага и тетица Гордана Милисавић, група „Зечићи” васпитачице Катарина Тричковић Видаковић, Валентина Паулђевић и тетица Зорица Сабо Шољмоши – показали свој заједнички плес.

Дружење са родитељима је настављено у просторијама забавишта, и самим тим је упушно завршен још један незаборавни маскенбал.

Уметност једног тренутка

10.03.2020 | С. З.

Српска школа у Ловри с времена на време организује за своје ученике посету позоришту, али је током године и школа домаћин позоришним глумцима и путујућим представама. За тили час се школска физкултурна сала претвори у место за представу. Школу најчешће посећује сегединско позориште Szegedi Látványsszínház, које би у слободном преводу на српски језик, било Позориште спектакла или Позориште призора. Овај вид кратких једночинки је интерактивног типа и ученицима нижих разреда држи потпуну пажњу.

Сегединско позориште је гостовало са представом „Маскенбал у шуми” а деца су заједно са глумцима певала и играла. С обзиром да је недавно било време маскенбала и покладних обичаја, деца су уживала у овој занимљивој причи која их је несумњиво заокупљала и освајала.

Прича је оживела дечју машту, они су постали њени учесници, са глумцима су поделили осећања и своје жеље, а на сцени су се преплитали: плес и музика, поезија и игра, мађија и акробација. То је било нешто што се дешавало тик пред њиховим очима и нешто што су поделили са другима. Циљ је да се деца постепено уводе у свет позоришне уметности кроз упознавање са ликовима, сценографијом, реквизитима, костимима и светлом па све до споја литерат

Позоришна култура за децу и младе има велики утицај у одрастању, образовању и васпитању. А најважније од свега је, да дете заволи позориште. Да подсетимо да је 20. март Светски дан позоришта и да сваке године разне културне асоцијације подсећају одрасле да од њих зависи да ли ће се деца сусрести са уметношћу, и посебно са позориштем.

Миклош Шолтес, државни секретар, посетио Српску школу у Будимпешти

10.03.2020 | Д. Д.

Дана 28. фебруара у преподневним часовима Миклош Шолтес, државни секретар Министарства за хумане ресурсе (Државног секретаријата за верска питања и односе са заједницама националних мањина и цивилним организацијама) посетио је Српско забавиште, основну школу, колегијум, гимназију и библиотеку „Никола Тесла“ у Будимпешти.

Уваженог госта је поздравила директорка др Јованка Ластих у друштву Љубомира

Алексова заступника српске народности у мађарском Парламенту и Вере Пејић Сутор, председнице Самоуправе Срба у Мађарској.

После преговора са представницима српске мањине у Мађарској, државни секретар Миклош Шолтес се у библиотеци наше школе обратио представницима штампе. Он је том приликом, између осталог, рекао да ће мађарска Влада пружити неповратну помоћ за модернизацију и проширење српских школа у Мађарској у износу од 671 милион форинти.

Минулих година српским школама које су у власништву Самоуправе Срба у Мађарској пружена је помоћ чија је свота превазишла износ од милијарду форинти.

Сем потпомагања извођења грађевинских радова на ловранској школи пружени новац ће се моћи уложити и у обнову и модернизацију грејног система осталих српских школа широм Мађарске. Помнути износ новца моћи ће се потрошити и за набавку нових наставних помагала. Државни секретар је још нагласио и то да припадници народности и у будуће могу да рачунају на подршку мађарске Владе.

Вера Пејић Сутор, председница ССМ-а, је у свом обраћању рекла да ће српска државна самоуправа и њене институције ове године добити неповратну помоћ у износу од 732 милиона форинти. Од тога ће за функционисање Српског забавишта, основне школе, колегијума, гимназије и библиотеке „Никола Тесла“ у Будимпешти као и њеним подружницама у Ловри, Сегдину и Дески, бити издвојено 368 милиона форинти.

Школско руководство

др Јованка Ластих	<i>директор школе</i>
Јулијана Которчевић	<i>заменик директора (колегијум)</i>
Ксенија Сушић Марков	<i>заменик директора (гимназија)</i>
Анита Накић Вуковић	<i>заменик директора (основна школа)</i>
Аница Пандуровић	<i>заменик директора (усавршавање, квалификациони испити)</i>
Гажић Марко	<i>заменик директора (забавиште)</i>
Споменка Брцан-Ђукин	<i>директор забавишта – подружница у Десци</i>
Зорић Душица	<i>директор школе – подружница у Десци</i>
Алексов Милица	<i>директор забавишта – подружница у Ловри</i>
Иванов Софија	<i>директор школе – подружница у Ловри</i>
Дошић Снежана	<i>директор школе – подружница у Сегедину</i>

Педагози

Александрић Ремели Марина <i>наставник, предмет математика</i>	Белић Бојан <i>професор, предмет српски језик и књижевност</i>
Алексов Дијана <i>педагог предшколске наставе</i>	Борза Изабела <i>професор, предмет ликовна култура</i>
Алексов Милева <i>учитељица у дневном боравку</i>	Брусњаи Грација <i>школски психолог</i>
Апати Дошен Драгана <i>професор у дневном боравку</i>	Васић Драгана <i>професор, предмет математика</i>
Апјокне Мештер Андреа <i>професор, предмети српски језик и књижевност, енглески језик</i>	Вејмола Рац-Петин Весна <i>професор, предмети српски језик и књижевност, мађарски језик и књижевност</i>
Барта Емеке <i>професор, предмет мађарски језик и књижевност</i>	Вујаковић-Весић Катарина <i>учитељица</i>
Басарић Катарина <i>професор, предмет српски језик и књижевност</i>	Вујић Властимир <i>професор, предмет физичка култура</i>
Бекић Дујмов Кристина <i>професор, предмет српски језик и књижевност</i>	Вукајловић Милева <i>професор, предмет хемија</i>
Бекчић Моника <i>професор, предмет информатика</i>	Виријевић Снежана <i>професор, предмет хемија</i>
	Галић Радивој <i>педагог–васпитач у колегијуму</i>

- Георгијевић Љубинка
*професор, предмет српски језик
и књижевност*
- Данко Изабела
*професор, предмет српски језик
и књижевност*
- Дороги Вечић Јована
наставник у дневном боравку
- Дујмов Драгомир
*професор, предмет српски језик
и књижевност*
- Дујмов Милан
професор, предмет историја
- Ђерђ Гордана
педагог–васпитач у колегијуму
- Ђурић Милан
професор, предмет ликовна култура
- Енги Кристијан
професор, предмет физика
- Зелковић Славица
педагог–васпитач у колегијуму
- Зорић Душица
*професор, предмет мађарски језик
и књижевност*
- Илин Мирјана
учитељица у дневном боравку
- Јанчикин Јован
педагог–васпитач у колегијуму
- Карагић Горан
педагог–васпитач у колегијуму
- Котхенц Ерика
*професор, предмет српски језик
и књижевност*
- Которчевић Лазар
*педагог–васпитач у колегијуму, професор,
предмет географија*
- Ковач Мирјана
учитељица
- Кошик Каталин
професор, енглески
- Краус Вукајловић Мелинда
учитељица
- Кривачевић Вера
педагог предшколске наставе
- Кркељић Мирко Митар
педагог–васпитач у колегијуму
- Ластих Перо
професор, предмет физика
- Латас Владимир
професор, предмет физика
- Латас Јасмина
учитељица
- Матаи Енико Марија
*професор, предмет мађарски језик
и књижевност*
- Меселција Драгана
педагог–васпитач у колегијуму
- Меселција Зоран
професор, предмет информатика
- Младеновић Дејан
професор, предмет физичка култура
- Мудрић Јелена
професор, предмет математика
- Мунишић Младеновић Оливера
професор, предмет музичка култура
- Нађ Ален
професор, предмет историја
- Орос Моника
учитељица у дневном боравку
- Павловић Агота
*професор, предмети српски језик
и књижевност, мађарски језик
и књижевност*
- Пауљевић Валентина
педагог предшколске наставе
- Пећовски Весна
учитељица у дневном боравку
- Пинтер Весна
професор, предмет математика
- Пронаи Моника
учитељица
- Ристић Александра
педагог–васпитач у колегијуму
- Ристић Милош
професор, предмет физичка култура
- Сабо Рац Елеонора
учитељица
- Сребро Мирослав
педагог – васпитач у колегијуму
- Сребро Сандра
учитељица у дневном боравку
- Седлачек Бабић Весна
професор, предмет географија
- Станић Милорад
учитељ
- Станков Гордана
професор, предмет математика
- Станчић Виолета
педагог предшколске наставе
- Такачне Стипанов Александра
*професор, предмет мађарски
као страни језик*
- Тешић Тамара
учитељица

Тереки Атила
професор, предмети мађарски језик и књижевност

Трагор Мирјана
професор, предмети српски језик и књижевност, енглески језик

Тричковић Видаковић Катарина
педагог предшколске наставе

Хембик Лиђија
професор, предмет енглески језик

Хорват Тот Мађашне Агнеш
учитељица

Чаплар Весна
учитељица

Чемериќић Кучера Светлана
професор, предмет биологија

Живић Зоран
вероучитељ

Хранислав Кишне Зорица
педагог асистент предшколске наставе

Шимпрага Ивана
васпитач предшколске наставе

Шпангберг Олга
учитељица

Помоћници у педагошком раду

Балог Снежана • *библиотекар*

Берец Тимеа • *секретар у школи*

Вергетић Слободан • *организатор наставе*

Вечић Александра • *библиотекар асистент*

Вечић Љиљана • *помоћник педагога у колегијуму*

Видак Милена • *неговатељица у забавишту*

Вуковић Душан • *инструктор фолклора*

Гажич Камас Жужана • *секретар у колегијуму*

Ђелмиш Ангела • *помоћник педагога у колегијуму*

Ђерђ Андреј • *информатичар*

Кепић Јелена • *библиотекар асистент*

Кљајић Миљана • *медицинска сестра*

Кривокапић Наташа • *лаборант*

Лутер Естер • *тренер одбојке*

Маринковић Сунчица • *помоћник педагога у колегијуму*

Милисавић Гордана • *неговатељица у забавишту*

Пандуровић Драган • *помоћник педагога у колегијуму*

Рац Агнеш • *неговатељица у забавишту*

Сабо Шољмоши Зорица • *неговатељица у забавишту*

Станишић Александра • *секретар у школи*

Тричковић Александар • *помоћник педагога у колегијуму*

Тумбас Александра • *информатичар*

Фелди Биљана • *помоћник педагога у колегијуму*

Ћосић Жужана • *медицинска сестра*

Запослени

Ацков Адам • *главни кувар*

Богдан Петар • *возач аутобуса*

Бокане Цибере Јолан • *референт за хумане ресурсе*

Варади Татјана • *портир*

Вејмола Иштван • *возач аутобуса*

Добрић Александра • *шеф службе колективне исхране*

Јухас Ведреш Анико • *аналитичар*

Калаи Јаношне • *помоћни радник у кухињи*

Кљајић Дејан • *портир*

др Љасић Александра • *правник*

Липтак Ђура • *портир*

Мудрић Дејан • *главни домар*

Сремчевић Срђан • *кувар*

Ћосић Петар • *портир*

Фалкаи Ева Маргит • *портир*

Фаркаш Атилиане • *кувар*

Фаркаш Елемерне • *помоћни радник у кухињи*

Фекете Пал • *потир, возач аутобуса*

Филеп Ласлоне • *помоћни радник у кухињи*

Филеп Мелинда • *спремачица*

Фрик Моника • *референт за хумане ресурсе*

Хорват Петар • *возач аутобуса*

Чолић Зоран • *портир*

Шмитне Фриш Жужана • *референт за кадровска питања*

Шухајда Анита • *благајник*

Ученици

Забавиште

Млађа група, Будимпешта

Гажих Марко, Станчић Виолета,
Рац-Кајтер Агнеш

1. Абдијевић Симона
2. Анђелић Душан
3. Балог Пана
4. Богићевић Ђорђе
5. Бојовић Мила
6. Борош Короши Банк Тамаш
7. Гантед Вид
8. Гажих Дејан
9. Ешибе Александар
10. Иванов Пламен Драгомир
11. Мишић Ангела
12. Постобањи Калман Борис
13. Прлаиновић Богдан
14. Тот Зенте
15. Тамиш Јелена
16. Таталовић Стефан
17. Хорват Миклош Барна
18. Шепшеи Иштван Гергел
19. Шпеиер Миа

Средња група, Будимпешта

Тричковић Катарина, Пауљевић Валентина,
Шојмоши-Сабо Зорица

1. Алексов Јелена
2. Витановић Марко Елек
3. Вујић Невена
4. Галић Небојша
5. Деак Матеја
6. Ђорђијевски Филип
7. Лендак Францишка Лила
8. Николић Мила
9. Орова Левенте
10. Пор Бенедек Лајош
11. Сабо Марко Милан
12. Шепшеи Иштван Гергел

Старија група, Будимпешта

Криваћевић Вера, Шимпрага Ивана,
Милисавић Гордана

1. Бадонич Мила
2. Баронек Игор Александер
3. Басарић Ана
4. Бенефи Марко
5. Богићевић Андрија
6. Војновић Владислав
7. Гал Криштоф
8. Гажих Душан
9. Добрић Стефан
10. Мишић Оливер
11. Орова Ченге
12. Пауљевић Младен
13. Петковић Вигор
14. Почуча Татјана
15. Сенек Доминик
16. Тот Мађаш
17. Чоловић Нола

Забавиште, Ловра

Алексов Дијана, Лајтнер-Алексов Милева

1. Алексов Јован
2. Алексов Миљана
3. Варга Абигел Марија
4. Вилањи Ханга
5. Киш Душица
6. Колтер-Мијатовић Дамир
7. Лајтер Љубомир
8. Нађ Елизабет Маргит
9. Нађ Луца
10. Мери Виола
11. Радивој Бојана
12. Хеис Ђорђе Мартон
13. Хиес Јохана Флора
14. Хиес Нандор Ендре
15. Херемпели-Мијатовић Бојана
16. Шурањи Николас

Основна школа, Будимпешта

1. разред

Ковач Мирјана, Хорват Агнеш

1. Балатинац Дивна
2. Божовић Теодора
3. Будаи Софија
4. Вигњевић Андреа
5. Виславски Дамјан
6. Вујаковић Константин
7. Дордијевић Марија
8. Ђурковић Лара
9. Јовановић Софија
10. Јоветић Душан
11. Јут Матеја
12. Кљајић Вук
13. Маринков Никола
14. Мудрић Милош
15. Надхази Драган
16. Нађ Камила Лена
17. Ненадић Алекса
18. Радисављевић Лена
19. Радовановић Ангелина
20. Темешвари Балинт
21. Терењи Тамаш
22. Фекете Миа Корина
23. Штурановић Ива

2. разред

Латас Јасмина, Пећовски Весна

1. Ајнвахтер Ирис
2. Балог Манка
3. Бенкович Мариан Бену
4. Бошњак Мила
5. Брети Леонардо
6. Деак Ива
7. Добрић Огњен
8. Драгојловић Даница
9. Камбер Максим
10. Лендак Петра Лорета
11. Мишић Лазар
12. Нађ Зорка
13. Никић Матија
14. Пајванчић Исидора
15. Пушкаш Марко
16. Рац Кајтар Шома
17. Сабо Рацз Емил
18. Шепшеи Каталин Шара

3. разред

Чаплар Весна, Сабо Рац Елеонора

1. Анђеловић Ана
2. Апјок Петер
3. Башович Ајша
4. Бенефи Урош
5. Вагволђи Изабела
6. Виславски Урош
7. Вукмир Елена
8. Косновски Петер
9. Милованчевић Анђела
10. Орова Лила
11. Поздер Наталија
12. Радисављевић Антон
13. Радисављевић Паул
14. Смиљанић Теона
15. Терењи Дора
16. Хорњак Петер Алекс
17. Чоловић Лана
18. Чукић Маша

4. разред

Вујаковић Весић Каталин, Орос Моника

1. Алексић Магдалена
2. Бајор Емеше Кинга
3. Блечић Филип Фредрих
4. Васиљевић Андреј
5. Грабаревић Мартин
6. Грунчић Барнабаш
7. Камбер Теодора
8. Крајнак Силвоза Јован Оливер
9. Леринц Ненад
10. Марјановић Никола
11. Монторо Марјановић Филип
12. Пајванчић Дамјан
13. Темешвари Хана
14. Шепшеи Зофија Јулиана

5. разред

Апати Дошен Драгана, Сребро Сандра

1. Андрес Тамаш Рудолф
2. Балажевић Андреј
3. Вуковић Радмила
4. Вуковић Сања
5. Драгојловић Милеса
6. Живић Теодора

7. Иванов Ангелос
8. Иланковић Теодора
9. Кемењ-Савовић Милан
10. Кемењ-Савовић Нина
11. Крстић Алексија
12. Макић Мила
13. Мектеровић Вид
14. Мектеровић Мелентије
15. Миленковић Јована
16. Нађ Виола Тамара
17. Недељковић Марко
18. Остоић Стефан
19. Сремчевић Зора
20. Толнаи-Тот Винце
21. Хенинг Јелена
22. Чарлиле Дарко
23. Шошић Драган

6. разред

Васић Драгана

1. Алексић Вукашин
2. Апјок Лаура
3. Богдан Ненад
4. Будаи Ема Марија
5. Дахан Сара
6. Ђене Ченге
7. Јакшић Милош
8. Косновски Адам
9. Кулигин Витали
10. Маркез Богдан
11. Маровић Иво
12. Недељковић Немања
13. Никић Ина
14. Опачић Милан Ласло
15. Поздер Мила
16. Почуча Теодора
17. Радовановић Марта
18. Семлер Крина Флора
19. Собослаи Филип
20. Хорват Мира Елеонора

7. разред

Матаи Енико

1. Анђелић Урош
2. Антонијевић Александар
3. Бенковић Еден Зено
4. Чарлиле Софија

5. Чукић Лана
6. Чанић Маћаш
7. Чобан Мирко
8. Јакшић Мира
9. Конц Тамаш
10. Марковић Дејан
11. Маровић Ирина
12. Миладинов Ана
13. Миловановић Милош
14. Рац-Кајтар Иринго
15. Сабо Рац Алберт

8. разред

Мунишић Оливера

1. Басарић Сара
2. Богдан Никола
3. Бугарчић Ђорђе
4. Варга Богларка Река
5. Велиу Аделина
6. Грунчић Милан
7. Ђурић Лазар
8. Иванов Ангелики
9. Јунгић Давид
10. Лајко Петер
11. Ланг Ксавер Кристоф
12. Марковић Александер
13. Монторо Марјановић Стефан
14. Остојић Сара
15. Сабо Рацз Максим
16. Семлер Богдан Залан
17. Ташић Дејан
18. Трифуновић Милош
19. Фекете Балинт Ласло

Основна школа, Деска

1. разред

Спангберг Олга

1. Брцан Немања
2. Брцан Сава
3. Мелар Корнелиа Ана
4. Фриедман Рувен

2. разред

Пронаи Моника

1. Девид Марк
2. Ђорђевић Никола
3. Јанко Виктор Иштван

3. разред

Спангберг Олга

1. Барањи Жомбор Иштван
2. Виктор Мате Шамуел
3. Кекењ Милан Ерик
4. Лехотаи Герге

4. разред

Пронаи Моника

1. Ђорђевић Давор
2. Јанко Жолт Геза
3. Стан Хермина
4. Станојев Богдана

Основна школа, Ловра

Краус Вукајловић Мелинда

1. разред

1. Вишки Балинт
2. Киш Далибор
3. Раднић Јулиа
4. Черна Мира

2. разред

1. Будаи Бори Ката
2. Карагић Дарко
3. Нађ Бенце
4. Пап-Габош Ханга Мелинда
5. Васин Зорица
6. Вејмола Лана

3. разред

1. Димитровић Дамјан

4. разред

1. Ципот Тијан
2. Ковач Иван
3. Санто Милан
4. Вашархелји Криштоф

Основна школа, Сегедин

Тешић Тамара

1. разред

1. Белицаи Бенедек
2. Будаи Бори Ката
3. Васин Зорица
4. Вејмола Лана
5. Карагић Дарко
6. Нађ Бенце
7. Пап-Габош Ханга Мелинда

Станић Милорад

2. разред

1. Береш-Војт Емед
2. Димитровић Дамјан

Гимназија, Будимпешта

9. разред припремно одељење

Которчевић Лазар

1. Киш Тибор
2. Кнежевић Андреј
3. Кркелић Лука
4. Куруцић Ђорђе
5. Малогајски Тиа
6. Маровић Петар
7. Милићевић Никола
8. Пајванчић Магдалена
9. Попов Стефанов Камен
10. Путерер Ален
11. Тасков Никола
12. Топаи Иван
13. Ћалић Марко

9.а

Нађ Ален

1. Барна Ања
2. Бите Маја
3. Видовић Бојан
4. Герег Хана

5. Ембер Лена
6. Ендреди Виктория
7. Зебардаст Најар Долорес
8. Зекановић Страхиња
9. Карачоњи Катарина
10. Косновски Сузана
11. Лазић Ксенија
12. Мишљеновић Бојан
13. Перјеси Марко
14. Сајо Жомбор Золтан
15. Сабо Пал
16. Тапишка Михајло
17. Тосић Бранка
18. Фелди Милан
19. Чобан Даринка
20. Шокчић Николина

9.б

Бекчић Моника

1. Бобић Марко
2. Буквић Анастасија
3. Васић Давид
4. Васић Јана
5. Вујовић Милош
6. Вуксановић Максим
7. Гарабандић Катарина
8. Дракулић Димитрије
9. Дулић Ема
10. Живковић Ивона
11. Живојновић Јасна
12. Зечак Борис
13. Илић Милица
14. Јовановић Миа
15. Ковачевић Коста
16. Крцић Сенка
17. Марковић Јана
18. Миљковић Урош
19. Мрдаљ Вељко
20. Николетић Милана
21. Радиновић Тара
22. Рађеновић Петар
23. Радулашки Јана
24. Рецовић Лука
25. Росић Алекса
26. Симић Петар
27. Стојковић Лука
28. Тасић Божидар
29. Тегелтија Александра

30. Тилгер Лазар
31. Томић Наталија
32. Тршић Алекса
33. Шаботић Дамир

9.ц

Бекић Кристина

1. Алексић Филип
2. Баршоњ Денис
3. Бјелица Уна
4. Благојевић Матеја
5. Брадић Вук
6. Вујовић Љубиша
7. Грговски Софија
8. Дукић Луна
9. Дулаћ Лука
10. Живуловић Софија
11. Зарић Ива
12. Зуковић Наталија
13. Јаковљевић Катарина
14. Јаковљевић Уна
15. Јеремић Марија
16. оцић Миљана
17. Јошић Дуња
18. Јовић Стеван
19. Капичић Марија
20. Милетић Анђела
21. Павловић Василиса
22. Радин Теодора
23. Радовић Андреј
24. Симић Бранко
25. Скорић Анђела
26. Станковић Дуња
27. Стевовић Ива
28. Торбица Јован
29. Цветановић Ивона
30. Чоловић Јана
31. Шашљин Страхиња

10.а разред

Дујмов Милан

1. Балаша Ева
2. Бата Барнабаш
3. БахушЛасло
4. Бенић Ален
5. Блечић Марина

6. Васиљковић Исидора
7. Вер Милица
8. Видак Стеван
9. Гарабандић Катарина
10. Гомбкете Анђела
11. Драгин Нела
12. Ибрахим Нађа
13. Јеленчић Зора
14. Кривокапић Бјанка
15. Крунић Карина
16. Лајко Кристина
17. Малбаша Давид
18. Мејић Миона
19. Милошевић Матеа
20. Пап Тамара
21. Перјеш Марко
22. Петровић Јован
23. Прчић Милена
24. Тришић Енола
25. Урач Патрик
26. Фирстнер Корина
27. Чолак Марко Амор
28. Чорић Миа
29. Хајнал Милош
30. Хегедиш Матија
31. Хрваћанин Иван
32. Цигурски Ангелина
33. Шење Јелена

10.б разред

Данко Изабела

1. Андоновић Димитрије
2. Вукмир Анђела
3. Грујић Катарина
4. Добрић Миња
5. Дракулић Владимир
6. Ђинђић Вукашин
7. Ђурић Мирјана
8. Јовановић Марија
9. Ковачев Анастасија
10. Кркљеш Вукашин
11. Мострокол Андрија
12. Радовановић Софија
13. Ређеновић Матија
14. Реновица Данка
15. Рецовић Ања
16. Секулић Александра
17. Секулић Јована

18. Станишић Урош
19. Стојановић Петра
20. Тадић Јелена
21. Тадић Тина
22. Терзић Тамара
23. Ћећез Исидора
24. Ћупић Ања
25. Чубриловић Софија
26. Хајцунк Анастасија
27. Шипчић Лука

10.ц разред

Котхенц Ерика

1. Азировић Срна
2. Балић Љиљана
3. Бркљач Адријана
4. Велчек Милица
5. Драговић Коста
6. Јевтовић Лука
7. Кастратовић Стефан
8. Марчетић Ана
9. Маџарац Теодора
10. Милинковић Никола
11. Милић Милан
12. Миловић Татјана
13. Миодраг Дуња
14. Николић Нина
15. Поповић Сара
16. Радошевић Огњен
17. Рашковић Милица
18. Самоковлија Сара
19. Сврдлин Маша
20. Секулић Јована
21. Топић Анђела
22. Улемек Наташа
23. Уторник Тара
24. Цабо Сергеј
25. Шарац Петар
26. Штулић Марко

11.а разред

Ристић Милош

1. Ачански Дамјан
2. Ачански Душан
3. Балажевић Марко
4. Биро Естер

5. Божић Мила
6. Булиговић Рудолф
7. Варга Ленард
8. Виг Саболч
9. Дер Давид
10. Иваница Јакоб
11. Јаковљевић Мина
12. Јокић Марко
13. Јунгић Дејан
14. Кљајић Лара
15. Копуновић Денис
16. Круљ Душан
17. Леденски Филип
18. Милисавић Данило
19. Николић Марија
20. Планк Марко
21. Проле Александра
22. Русмир Ана
23. Тричковић Тимотеј
24. Чанић Теодора
25. Чергић Исидора

11.б разред

Басарић Катарина

1. Балаж Лука
2. Бартуловић Нина
3. Бицок Вељко
4. Буквић Тара
5. Глигоријевић Тодор
6. Дабовић Обрад
7. Дамјановић Урош
8. Деспотовић Невена
9. Ђокић Вељко
10. Ђошић Јована
11. Кошанин Николина
12. Круљ Вељко
13. Мајсторовић Алекса
14. Мандић Лазар
15. Марковић Михајло
16. Михајлов Ања
17. Младежић Исидора
18. Первановић Емина
19. Поповић Ања
20. Радуловић Лука
21. Родић Марко
22. Стелјић Вања
23. Стоиљковић Јана
24. Сувачар Лана

25. Цуцић Борислава
26. Шијаковић Аница
27. Шобот Теодора

11.ц разред

Дујмов Драгомир

1. Аксентијевић Андреа
2. Белић Петар
3. Ћатић Алекса
4. Цветковић Софија
5. Гошњић Стефан
6. Фриесе Драгана
7. Јовановић Марта
8. Јовић Петар
9. Југовић Алекса
10. Кипријановић Ленка
11. Љубичић Мила
12. Маловић Тара
13. Малушић Огњен
14. Мановски Димитрије
15. Поповић Александра
16. Прашчевић Данило
17. Радан Теодора
18. Радовановић Димитрије
19. Шарац Петар
20. Секицки Урош
21. Симић Урош
22. Стојковић Тара
23. Трифуновић Софија
24. Вукичевић Милан
25. Вулетић Ана
26. Зечак Тамара
27. Жугић Јована

12.а разред

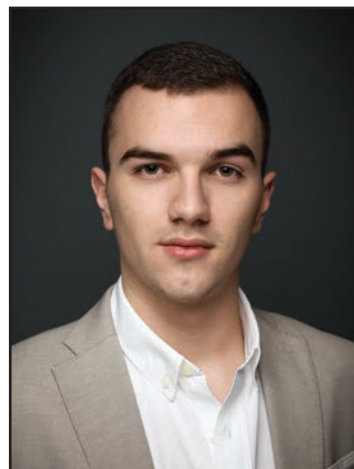
Андреа Мештер Апјок

1. Азап Алекса
2. Бицок Николина
3. Богешиић Ведран
4. Бркљач Зорица
5. Варади Габриела
6. Влајиниић Ања
7. Волошин Јудит
8. Вркић Миљан
9. Вуксан Филип
10. Газдаг Александар
11. Галић Мина
12. Камаси Лара
13. Киш Ума
14. Кнежевић Нина
15. Ковачев Александар
16. Малушић Ана
17. Неорчић Иван
18. Панић Алекса
19. Планић Анита
20. Поповић Ана
21. Сабо Рихард
22. Фекете Босиљка Ката
23. Хенинг Гаврило Буда
24. Шарац Тијана
25. Шево Ана

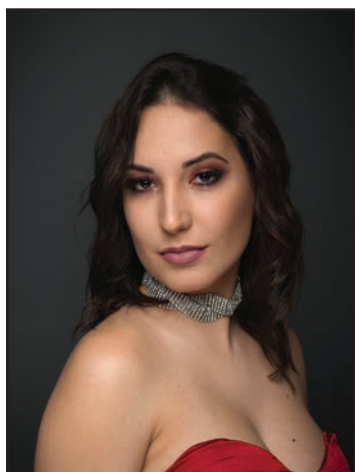
12.a

*Андреа Мештер Анјок
разредни старешина*

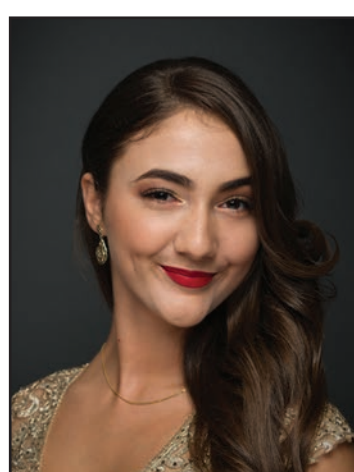
Азан Алекса

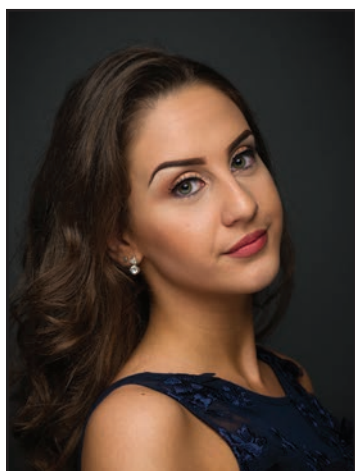
Биџок Николина

Богешић Ведран

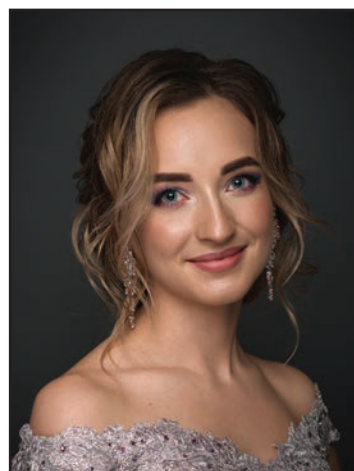
Бркљач Зорица

Варади Габриела

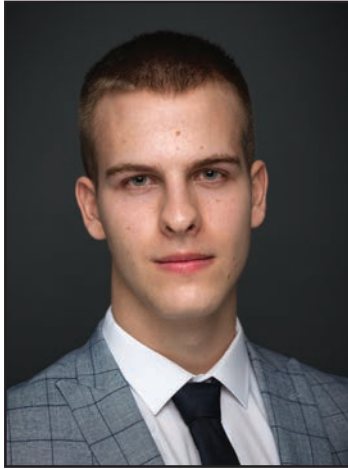
Влаџинић Ања

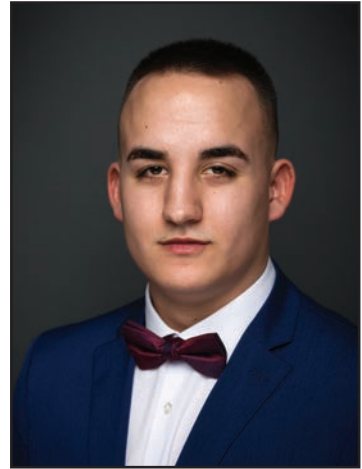
Волошин Јудит

Вркић Миљан

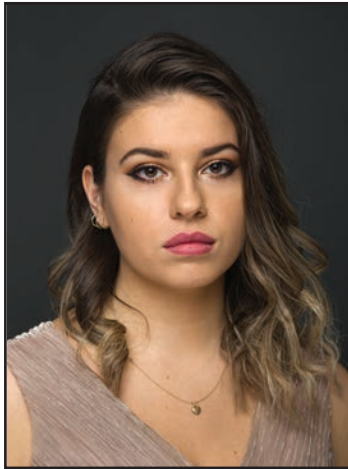
Вуксан Филип

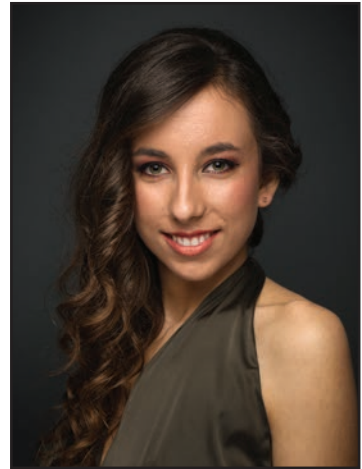
Газдаг Александар

Галић Мина

Камаси Лара

Киш Ума

Кнежевић Нина

Ковачев Александар

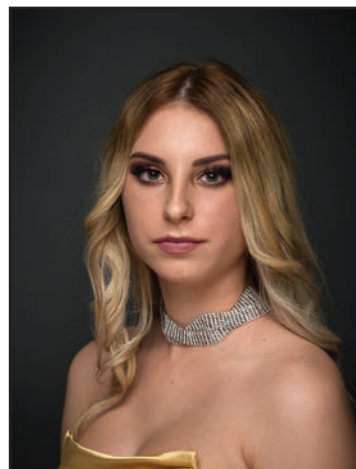
Малушић Ана

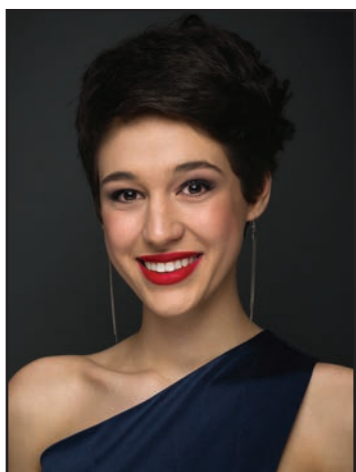
Неорчић Иван

Панић Алекса

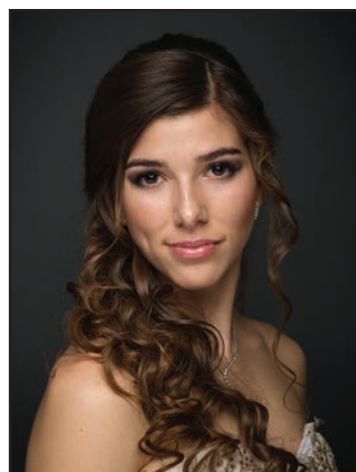
Планић Анита

Поповић Ана

Сабо Рихард

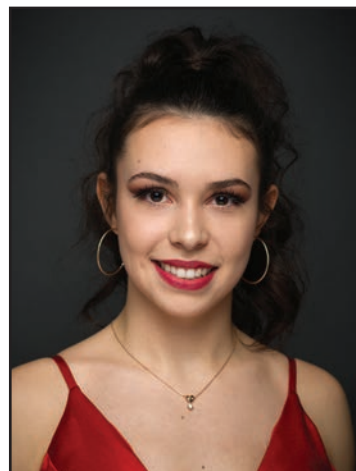
Фекете Босиљка

Хенинг Гаврило Буда

Шарац Тијана

Шево Ана

12.6 разред

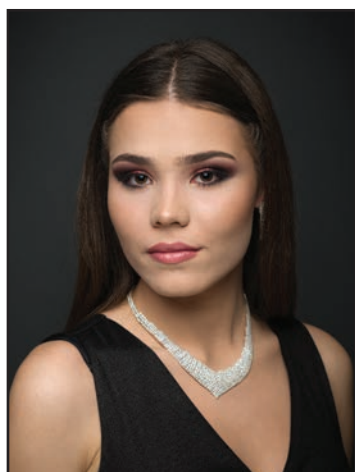
Седлачек Весна

1. Божић Кристина
2. Вукадинов Ђорђе
3. Драпић Милош
4. Жугић Тодор
5. Зец Јована
6. Илић Анђела
7. Јанковић Михајло
8. Марков Сергеј
9. Михајловић Марта
10. Младеновић Бојана
11. Павловић Вања
12. Перендић Мина
13. Радусиновић Мила
14. Росић Данка
15. Секулић Соња
16. Симић Матеја
17. Трнинић Ања
18. Ћећез Сара

12.6

*Седлачек Весна
разредни старешина*

Божич Кристина

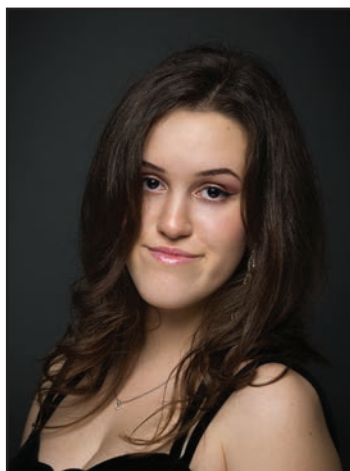
Вукадинов Ђорђе

Драгић Милош

Жугић Тодор

Зеџ Јована

Илић Анђела

Јанковић Михајло

Марков Сергеј

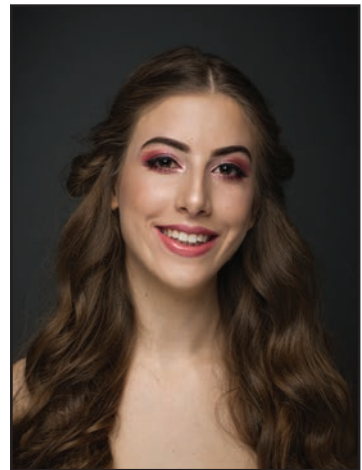
Михајловић Марта

Младеновић Бојана

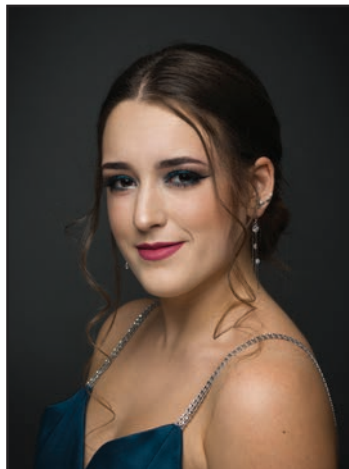
Павловић Вања

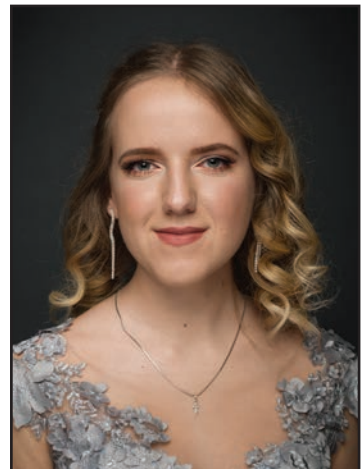
Перендић Мина

Радусиновић Мила

Росић Данка

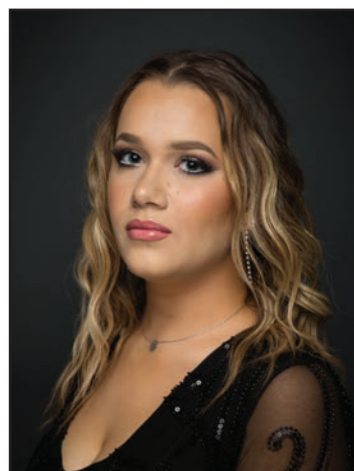
Секулић Соња

Симић Матеја

Трнинић Ања

Ћећез Сара

12.ц разред

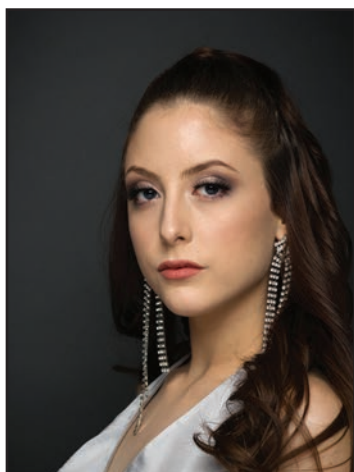
Чемерикић Кучера Светлана

1. Добрић Ана
2. Грковић Марко
3. Здравковић Ђорђе
4. Јовановић Софија
5. Клинцов Анастасија
6. Ковјанић Љиљана
7. Кука Угљеша
8. Магазин Данило
9. Младеновић Војислав
10. Мучај Аргјенд
11. Настић Вања
12. Плавшић Никола
13. Попов Миливој
14. Раја Ивова Спасова
15. Симић Марија
16. Смаилбеговић Надиа
17. Станојевић Предраг
18. Филиповић Милош
19. Чупић Марко
20. Шкријељ Исмихана

12.ц

*Кучера Ч. Светлана
разредни старешина*

Добрић Ана

Грковић Марко

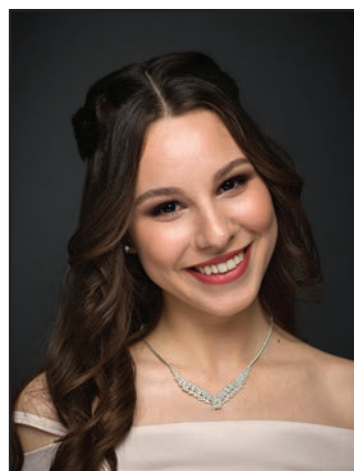
Здравковић Ђорђе

Јовановић Софија

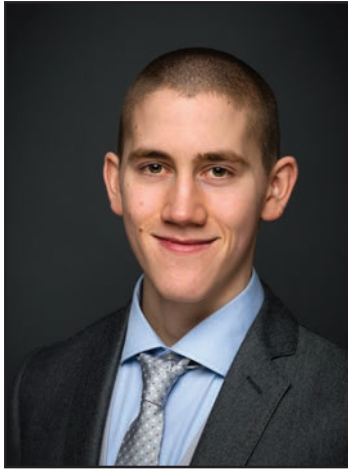
Клинцов Анастасија

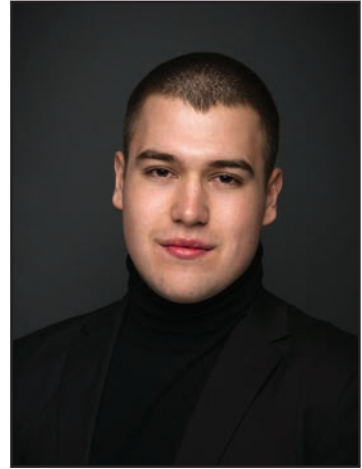
Ковјанић Љиљана

Кука Угљеша

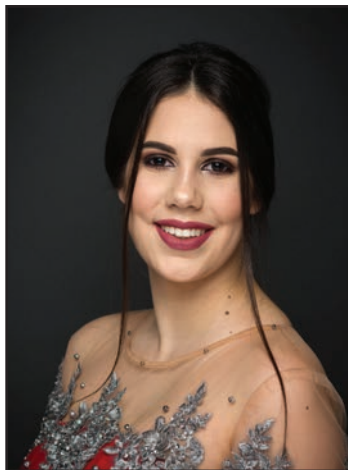
Магазин Данило

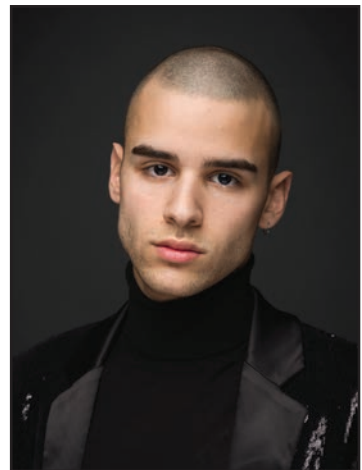
Младеновић Војислав

Муцај Аргјенд

Настић Вања

Плавшић Никола

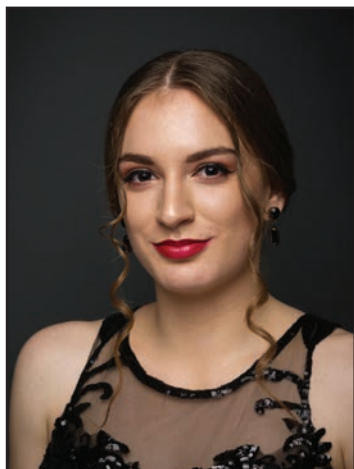
Попов Миљивој

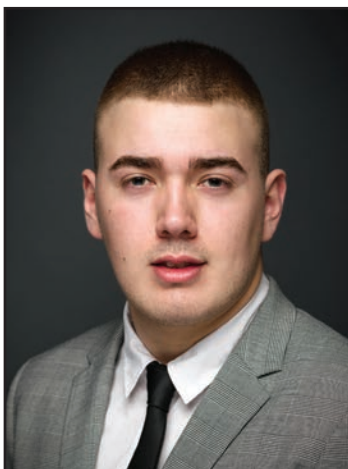
Рађа Ивођа Спасођа

Симић Марија

Смаилбеговић Надиа

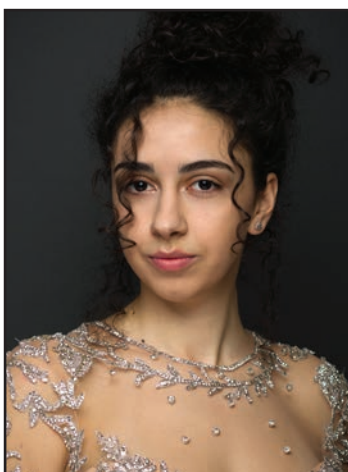
Станојевић Предрaг

Ћунић Марко

Филиповић Милош

Шкријељ Исмихана